

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.11.23.
COM(2011) 789 végleges

2011/0372 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére,
valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információknak a nemzeti és uniós
szintű bejelentésére szolgáló rendszerről**

{SEC(2011) 1406 végleges}

{SEC(2011) 1407 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Bizottság a tagállamokkal és az érdekeltekkel folytatott átfogó konzultációt, valamint egy hatásvizsgálatot követően javasolja az Európai Parlament és a Tanács 280/2004/EK határozatával¹ létrehozott nyomon követési rendszer felülvizsgálatát. A javaslat célja – az Unió és a tagállamok jelenlegi és a jövőben létrejövő, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodásaiban foglalt kötelezettségvállalásainak és kötelezettségeinek betartása, az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomagban foglalt jogi kötelezettségek teljesítése, valamint az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó eszközök uniós szintű támogatása érdekében – a meglévő nyomon követési és jelentéstételi rendszer továbbfejlesztése.

A Bizottság a jogszabályok és a címzettek bővebb köre és a nyomon követési rendszer műszaki és harmonizált jellege miatt, valamint a végrehajtás elősegítése érdekében javasolja, hogy a 280/2004/EK határozatot rendelet váltsa fel.

• A javaslat okai és céljai

Az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének (UNFCCC) – amelyet az Európai Közösség részéről az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének megkötéséről szóló, 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozattal² hagytak jóvá – célja, hogy olyan szinten stabilizálják az üvegházhatást okozó gázok koncentrációját a légkörben, amely meggátolja az éghajlati rendszerre gyakorolt káros, emberi eredetű hatást. E célkitűzés elérése érdekében az általános éves globális felszíni középhőmérséklet-emelkedés mértéke legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti szinteket. Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) negyedik értékelő jelentése szerint a fenti cél elérése érdekében az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátása 2020 után nem növekedhet tovább.

Az Unió által 2002. május 31-én ratifikált Kiotói Jegyzőkönyv³ 2005. február 16-án lépett hatályba. A jegyzőkönyv az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése és korlátozása tekintetében (Málta és Ciprus kivételével) az Unióra és a tagállamokra nézve kötelező érvényű célokat állapít meg. Az Európai Tanács 2007. márciusi ülésén határozottan elkötelezte magát amellett, hogy az Európai Unió 2020-ig legalább 20 %-kal, illetve – amennyiben más fejlett országok is vállalják a kibocsátás hasonló mértékű csökkentését, valamint a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok lehetőségeikhez mérten szintén megfelelően hozzájárulnak a folyamathoz – 30 %-kal az 1990. évi szint alá csökkenti a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, 2008 decemberében elfogadott csomag a 20 %-os csökkentésre vonatkozó célkitűzéseket jogszabályba foglalta. Ezek a célkitűzések abban a 2/CP.15 határozatban (a „koppenhágai megállapodás”) is szerepelnek, amelyet az Unió és a tagállamok 2010. január 28-án hagytak jóvá.

¹ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

² HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

³ HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

A 280/2004/EK határozat (a továbbiakban: a nyomon követési rendszerről szóló határozat) célja a Montreáli Jegyzőkönyv által nem szabályozott összes, üvegházhatást okozó gáz emberi eredetű forrásokból való kibocsátásainak és nyelők általi eltávolításának nyomon követésére, a tagállamoknak az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv alapján fennálló kötelezettségei terén elért előrelépés értékelésére, az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv által előírt jelentéstételi kötelezettségek végrehajtására, valamint az UNFCCC titkárságára küldött uniós és tagállami jelentések időben történő beérkezésének, azok teljességének, pontosságának, következetességének, egymással való összehasonlíthatóságának és átláthatóságának biztosítására szolgáló rendszer létrehozása.

A javasolt felülvizsgálat célja a következő:

- a nyomon követési rendszerre vonatkozó rendeletben szerepeljenek azok az ÜHG-kibocsátással és a fejlődő országoknak biztosított pénzügyi és műszaki segítségnyújtással összefüggő jelentéstételi kötelezettségek, amelyek az UNFCCC, a Kiotói Jegyzőkönyv és az ezek alapján elfogadott későbbi határozatok értelmében fennállnak;
- segítségnyújtás az Unió és a tagállamok számára a kibocsátáscsökkentési kötelezettségeik teljesítésében és az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag végrehajtásában;
- az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó eszközök kidolgozásának támogatása.

Ez a javaslat a 280/2004/EK határozatot, illetve végrehajtási rendelkezéseit, azaz a 2005/166/EK határozatot⁴ követő hat év tapasztalatai, valamint a különféle UNFCCC-előírások végrehajtása során szerzett tapasztalatok alapján továbbfejleszti az ÜHG-kibocsátásra vonatkozó nyomon követési és jelentéstételi követelményeket.

• **Háttér-információk**

A nyomon követési rendszerről szóló határozat felülvizsgálatára irányuló igény indokai a következők:

- Az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követésére szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló 280/2004/EK határozat és végrehajtási rendelkezései az ÜHG-kibocsátásnak a nyomon követésére, a bejelentésére és az ellenőrzésére szolgáló legfőbb eszközök. Részletes előírásokat tartalmaznak az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó jelentéstétellel, a kibocsátáscsökkentésre irányuló nemzeti programokkal kapcsolatos információszolgáltatással, az ÜHG-kibocsátás előrejelzésével, valamint az UNFCCC követelményeivel összhangban lévő, éghajlat-változási politikákkal és intézkedésekkel kapcsolatban.
- Az ezen két határozat végrehajtása során szerzett hatéves tapasztalat, valamint a nemzetközi egyeztetések és a különféle UNFCCC-előírások végrehajtása során szerzett ismeretek rámutattak, hogy vannak még olyan területek, amelyekben jelentős

⁴ HL L 55., 2005.3.1., 57. o.

előrelépést lehet elérni. A kibocsátás csökkentését elősegítő uniós és tagállami szintű intézkedések megerősítésére, valamint a jelenlegi és új nemzetközi és belföldi kötelezettségek, többek között az Európa 2020 stratégia teljesítésére irányuló igényhez ezenkívül továbbfejlesztett nyomon követési és jelentéstételi rendszerre van szükség.

- Az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációjának emelkedése miatt bekövetkező globális éghajlatváltozás egyre fokozódó veszélye kapcsán felmerülő aggodalmak kezelése érdekében az Unió számos szakpolitikát és intézkedést tervez és vezet be az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére. Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó megbízható nyomon követési, értékelési, jelentéstételi és ellenőrzési keret fontos része ennek a folyamatnak, mivel lehetővé teszi az Európai Unió számára a jövőbeli szakpolitikák hatékonyabb kidolgozását és végrehajtását, valamint annak értékelését és bemutatását, hogy az Unió a vállalt kötelezettségeinek eleget tesz.
- Az Unió és a tagállamok az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek 15., Koppenhágában megrendezett Konferenciáján (COP 15) kötelezettséget vállaltak arra, hogy a fejlődő országok számára jelentős mértékű, gyors és hosszú távú finanszírozást és technológiai támogatást biztosítanak az éghajlatváltozás kezelése érdekében. A COP 16 cancúni ülésén az országok megállapodtak abban (1/CP. 16. határozat 40. bekezdése), hogy az UNFCCC alapján valamennyi fejlett ország jóváhagyja a keretegyezményben részes fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásról szóló jelentéstételt. A kibővített jelentéstétel fontos szerepet tölt be abban, hogy elismerjék az Unió és a tagállamok igyekezetét a kötelezettségeik teljesítése érdekében.

A nyomon követési rendszerről szóló határozat felülvizsgálata elsősorban a következő kérdésekkel fog foglalkozni:

- (1) A meglévő, az ÜHG-kibocsátásra és az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedésekre vonatkozó nyomon követési és jelentéstételi rendszer nem alkalmas az UNFCCC alapján születő új jogszabályok és új nemzetközi fejlemények eredményeként létrejövő új követelmények bevezetésére.

Az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, a Tanács és az Európai Parlament által 2009-ben elfogadott csomag új nyomon követési és jelentéstételi követelményeket vezetett be a tagállamok számára. Ezeket a követelményeket a megvalósítás érdekében be kell építeni a meglévő nyomon követési és jelentéstételi rendszerbe. Az UNFCCC keretében létrejött „cancúni megállapodások” (1/CP. 16. határozat) a Kiotói Jegyzőkönyv rendszerének folytatásaként szintén megkövetelik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására és az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedésekre vonatkozó jelentéstételi rendszer továbbfejlesztését.

- (2) Uniós szinten nem áll rendelkezésre elegendő adat a jövőbeli szakpolitikák kidolgozásához és végrehajtásához.

Az ÜHG-kibocsátás csökkentése és az uniós szintű intézkedések végrehajtása szempontjából igen fontos területeken/ágazatokban jelenleg egyáltalán nincs vagy nem áll rendelkezésre elegendő adat hatékony szakpolitikák kidolgozásához és végrehajtásához. Ezek a területek a

következők: a) a tengeri szállítás, b) a légi közlekedés, c) a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (LULUCF), valamint d) az alkalmazkodás.

- (3) A jelenlegi nyomon követési és jelentéstételi rendszer az ÜHG-kibocsátással és az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedésekkel foglalkozik, és nem veszi figyelembe, s így nem is biztosítja az UNFCCC alapján a fejlődő országoknak nyújtandó pénzügyi és technológiai támogatásból eredő új kötelezettségek teljesítését.

Az Unió nemzetközi kötelezettséget vállalt arra, hogy az éghajlatváltozás kezelése érdekében jelentős mértékű, gyors és hosszú távú finanszírozást és technológiai támogatást biztosítson a fejlődő országok számára. A támogatás formájával és összegével kapcsolatos áttekinthető és széles körű tájékoztatás nélkülözhetetlen ahhoz, hogy biztosítani lehessen az Unió jelenlétét, az éghajlatváltozással kapcsolatos üzenetének hatékony eljuttatását és hitelességét a nemzetközi partnerek felé. A fenti problémák miatt más országok gyakran komoly kritikákat fogalmaztak meg azzal kapcsolatban, hogy az Unió és a tagállamok nem teljesítik a vállalt kötelezettségeiket, amit orvosolni kell.

- (4) A kibocsátáskorlátozási célkitűzés, különösen az Európa 2020 stratégia célkitűzései irányába tett előrelépés ellenőrzéséhez további adatokra és információkra van szükség.

Az Európa 2020 stratégia, az Unió növekedést és foglalkoztatást célzó új, integrált gazdaságpolitikai stratégiája kiemelt célkitűzései között szerepelnek az uniós és nemzeti kibocsátáskorlátozási célok.

- (5) A nyomon követési rendszerről szóló határozat alapján szolgáltatott információk átláthatatlanok, nem érkeznek be időben, nem konzisztensek, nem teljeseek és egymással nem összehasonlíthatók.

A nemmegfelelések utóbbi években tapasztalt magas aránya arra utal, hogy a meglévő nyomon követési és jelentéstételi rendszer átláthatóságát, pontosságát, konzisztenciáját és hatékonyságát javítani lehetne.

- (6) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi jelentéstételi követelményeket sürgősen egyszerűsíteni és racionalizálni kellene.

A nyomon követési rendszerről szóló határozat végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy bizonyos jelentéstételi követelmények nem a várt eredményeket hozták, vagy az információkat nem a tervek szerint használták fel. Arra is rámutattak, hogy a jelentéstételi eszközök közötti kapcsolatokat javítani lehetne.

- **Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

A jelenlegi nyomon követési rendszer a 280/2004/EK határozat alapján jött létre, amely ezen javaslat értelmében hatályát veszti.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

A nyomon követési rendszerről szóló határozat felülvizsgálata:

- hozzájárul az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag globális ÜHG-kibocsátásnak a csökkentésére irányuló általános célkitűzéseéhez, összhangban van a csomag részeként elfogadott egyedi jogi eszközökkel és tovább kívánja fejleszteni a kiegészítő szakpolitikák végrehajtását azokon a területeken, amelyeket a csomag nem szabályoz megfelelően;
- összhangban van az UNFCCC keretében a kibocsátás jövőbeli nyomon követési, jelentéstételi és ellenőrzési rendszeréről, az intézkedésekről és a pénzügyi támogatásról folytatott egyeztetésekkel, mind a megvitatandó kérdésekre vonatkozó javaslatok, mind a jelentéstétellel érintett továbbfejlesztendő területek tekintetében;
- összhangban van az Európa 2020 stratégiával, amelynek egyik kiemelt célkitűzése a kibocsátás korlátozása és amely előírja, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépéssel kapcsolatos legújabb és frissített információkat rendelkezésre kell bocsátani annak érdekében, hogy a tagállamok és az Unió által tett előrelépést ellenőrizni lehessen;
- összhangban van az egyszerűsítésre és a jobb szabályozásra irányuló uniós célkitűzésekkel, mivel a felülvizsgálat a végrehajtás során szerzett tapasztalatokra és az érdekeltektől kapott visszajelzésekre épít. A felülvizsgálat a gyenge pontokat és a problémákat kívánja orvosolni, valamint adott esetben a jelentéstételi követelményeket igyekszik egyszerűsíteni. Az új követelmények kidolgozásakor figyelembe vették a meglévő jelentéstételi rendszereket és az információk iránti igényt, és az új követelményeket azokhoz igazították.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

• A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

A szakértői üléseken és munkaértekezleteken kívül 2011. március 7. és 2011. április 29. között online nyilvános konzultációt folytattak az érdekeltekkel a 280/2004/EK határozat tervezett felülvizsgálatának valamennyi aspektusáról. Az online kérdőív az Éghajlatpolitikai Főigazgatóság webhelyén és a „Your Voice” (az Ön szava) webhelyen volt elérhető. A kérdőív az Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre állt, és az érdekelteket megfelelően tájékoztatták a kérdőívről. Magánszemélyektől, nemzeti közigazgatási szervektől, civil szervezetektől, magánvállalkozásoktól, ipari csoportoktól és egy kutatási intézménytől érkeztek válaszok.

• Az online nyilvános konzultáció eredménye

Az érdekeltekkel folytatott online konzultáció során összegyűjtött adatok arra utalnak, hogy az Unió polgárai élénk érdeklődéssel figyelik az éghajlatváltozással kapcsolatos információkat, és támogatják a jelentéstételi rendszer további fejlesztéseit, különös tekintettel az információk átfogó jellegére és átláthatóságára. A válaszadók általában véve úgy találták, hogy bár az éghajlatváltozással kapcsolatban meglehetősen nagy mennyiségű és jó minőségű információk és adatok állnak rendelkezésre, további fejlesztések szükségesek, emellett a válaszadók többsége úgy vélte, hogy érdemes lenne az ebben a hatásvizsgálatban érintett

valamennyi területen javítani a követelményeket. A konzultáció eredménye hozzáférhető interneten⁵.

- **A tagállamokkal folytatott konzultáció**

2009-ben, 2010-ben és 2011-ben két munkaértekezletre, számos technikai és ágazatspecifikus szakértői ülésre került sor, továbbá néhány projektet is megvalósítottak annak érdekében, hogy tájékoztassák a tagállamokat a nyomon követési rendszerről szóló határozat felülvizsgálatáról. A tagállamok ezeken a találkozókön egyetértettek abban, hogy szükség van a nyomon követési rendszerről szóló határozat felülvizsgálatára annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az uniós és nemzetközi szinten bekövetkezett fejleményeket és a végrehajtás során szerzett tapasztalatokat. A tagállamok mindamellett aggodalommal tekintettek az adminisztratív terhek ebből fakadó bárminemű növekedésére.

Hét tagállam (Finnország, Németország, Magyarország, Hollandia, Szlovákia, Spanyolország és Svédország) felajánlotta, hogy tájékoztatást ad az adminisztratív terhekről/költségekről. Ezekkel a tagállamokkal kérdőívek útján kétszer is konzultáltak. Azonban mindössze öt tagállam (Finnország, Németország, Magyarország, Hollandia és Svédország) válaszolt a második kérdőívre. A második kérdőívre adott válaszok alacsony száma többnyire annak volt köszönhető, hogy a kérdések elsősorban a nyomon követési rendszerre vonatkozó új rendeletben szereplő új rendelkezésekre irányultak. A tagállamoknak így nem volt egyszerű megítélniük, hogy várhatóan milyenek lesznek majd az adminisztratív terhek. Ellenőrzésképpen és a hatásvizsgálatért felelős operatív munkacsoport javaslatával összhangban telefonon és e-mail útján is megkeresték a tagállamok képviselőit annak érdekében, hogy további adatokat gyűjtsenek, illetve hogy pontosítsák a tagállamok által megküldött információkat. Ez az eljárás szolgáltatta a hatásvizsgálat alapját képező, adminisztratív terhekre vonatkozó végleges adatokat.

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat során többek között az alábbi kérdésekkel foglalkoztak:

- uniós felülvizsgálat és a „vállaláselosztási határozat” szerinti megfelelési ciklus;
- a nemzetközi tengeri szállításból származó kibocsátásra vonatkozó jelentéstételi követelmények;
- a légi közlekedés globális éghajlatra gyakorolt, nem szén-dioxid okozta hatásaira vonatkozó jelentéstételi követelmények;
- az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó jelentéstételi követelmények;
- a földhasználatra, a földhasználat-megváltoztatásra és az erdőgazdálkodásra vonatkozó kiegészítő jelentéstételi követelmények;
- a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásra vonatkozó jelentéstételi követelmények;

⁵ http://ec.europa.eu/clima/consultations/0008/index_en.htm.

- összhang a légköri szennyező anyagokra vonatkozó uniós jogi eszközökkel és a végrehajtás során szerzett tapasztalatokon alapuló fejlesztésekkel.

A hatásvizsgálat során minden egyes témakör esetében különböző szakpolitikai lehetőségeket mérlegeltek. Részletesen értékelték a gazdasági és környezeti hatásokat. A lehetőségek részletes értékelése a javaslatot kísérő hatásvizsgálatban található, amely a következő internetcímen lesz elérhető: http://ec.europa.eu/clima/studies/g-gas/index_en.htm.

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

Ennek a rendeletnek az a legfontosabb célja, hogy segítse az Uniót és a tagállamait a nemzeti, uniós és nemzetközi kötelezettségei és célkitűzései teljesítésében, és hogy az átlátható, pontos, konzisztens, összehasonlítható és teljes körű jelentések révén továbbfejlessze a szakpolitikát.

A meglévő nemzetközi jelentéstételi követelmények már eddig is szükségessé tették az ÜHG-kibocsátásról szóló éves jelentéseket és az éghajlatváltozással összefüggő egyéb információk négyévenkénti (előrejelzések, az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedések, a fejlődő országoknak nyújtott támogatás, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás) bejelentését. Mindazonáltal ezeket a jelentéseket már régóta nem tekintették elegendőnek és az erős nemzetközi nyomás megkövetelte a jelentéstételi követelmények kibővítését, illetve a jelentéstétel gyakoriságának növelését. Ez különösen fontos ezekben a kritikus időkben, amikor a gazdasági fejlődés számottevő hatással van az éghajlatváltozás mérséklését célzó szakpolitika alakulására és amikor a korai előrejelzések jelentősen befolyásolhatják egy ország intézkedési képességeit és biztosíthatják, hogy a fenntartható gazdasági növekedés továbbra is elváljon az ÜHG-kibocsátástól. Éppen ezeket a megfontolásokat alakították a legutóbbi cancúni megállapodások során (1/CP. 16. határozat) konkrét követelményekké, amelyek (az előrejelzések, az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedések és a fejlődő országoknak nyújtott támogatások esetében) két évente valóban bőséges és átfogó információszolgáltatást igényelnek ahhoz, hogy alátámasszák a Felek által vállalt kötelezettségek teljesítését. A nemzetközi követelmények kiegészítik azokat az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag révén uniós szinten nemrég elfogadott követelményeket, amelyek szintén egyértelműen elismerik a jobb és időszerűbb adatok és információk szolgáltatására irányuló igényt. Végezetül a tagállamoktól származó nagyobb mennyiségű, naprakész információk, különösen az ÜHG-kibocsátás előrejelzésével és az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedésekkel kapcsolatos adatok összegyűjtése, hozzájárul az Európa 2020 stratégia végrehajtásához, amelynek kiemelt célkitűzései között szerepelnek az európai és nemzeti kibocsátáskorlátozási célok. Ez a rendelet ezzel kapcsolatban javasolja az Európai Unión belüli nyomon követési, jelentéstételi és felülvizsgálati keretrendszer kibővítését, amely lehetővé teszi a hazai és nemzetközi kötelezettségvállalások végrehajtását és a jelenlegi szakpolitikák megvalósítását, továbbá hatékony szakpolitikák jövőbeli kidolgozását.

Az éghajlatváltozásra vonatkozó, Kiotói Jegyzőkönyvet követő jogi kerettel kapcsolatos bizonytalanságok és a vállaláselosztási határozat végrehajtásához szükséges éves megfelelési ciklus iránti igény miatt ez a javaslat felveti, hogy szükség volna egy olyan uniós szintű felülvizsgálati folyamatra, amely során ellenőriznék a tagállamok által az üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatban szolgáltatott adatokat, és így biztosítanák azt is, hogy a vállaláselosztási határozatban foglalt célkitűzések teljesítését – az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag előírásai szerint – átfogóan, átláthatóan, hitelesen és megfelelő időben értékeljék.

A javaslat óvatosan közelíti meg a nemzetközi tengeri szállításból és a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási ágazatból származó kibocsátással kapcsolatos jelentéstételt, hiszen ezekben az ágazatokban mind uniós, mind nemzetközi szinten jelenleg is szakpolitikai egyeztetések folynak. A javaslat gondoskodik arról, hogy a nyomon követési rendszer megfelelő keretet biztosítson ahhoz, hogy a részletes jelentéstételi követelményeket egy olyan későbbi szakaszban határozzák meg, amikor a szakpolitikai egyeztetések során konkrét eredményeket sikerült elérni, akár nemzetközi, akár uniós szinten. Ez biztosítja a jövőbeli szakpolitikai kerettel való összhangot, megakadályozza, hogy ugyanazt a munkát többször végezzék el feleslegesen, és gondoskodik arról, hogy az Unió a részletes követelményeket a leghatékonyabban tudja bevezetni.

A javaslat biztosítja az összhangot a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem szén-dioxid okozta hatásaira vonatkozó meglévő uniós szakpolitikákkal, mivel előírja a Bizottság számára, hogy ezeket a hatásokat a rendelkezésre álló legfrissebb kibocsátási adatok és tudományos eredmények alapján kétfévente értékelje. Ez a megközelítés eltér a hatásvizsgálatok során tapasztalt megközelítésektől, és tükrözi az egyéb bizottsági szolgálatoktól a szolgálatok közötti konzultációs folyamat során kapott hasznos információkat. Mindez szerepel is a javaslatban, mivel a Bizottság úgy vélte, hogy lényegesen alacsonyabb adminisztratív terhek mellett ugyanolyan előnyöket biztosíthat.

A javaslat az előrejelzésekre, a szakpolitikákra és az intézkedésekre vonatkozó jelentéstétellel kapcsolatban éves jelentéstételi kötelezettséget ír elő annak érdekében, hogy az Európai Unió által nemzeti és nemzetközi szinten vállalt kötelezettségeket évente lehessen értékelni, és a hatékony korrekciós intézkedéseket mihamarabb végre lehessen hajtani. A Bizottság emlékeztet arra, hogy számos tagállam már most is évente frissíti az adatokat, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az előző évben elküldött információk már elavultak. A javaslat pragmatikusan közelíti meg ezt a kérdést, mivel nem azt várja el, hogy ugyanazt a háttér-információt kétszer is megküldjék a Bizottságnak, hanem azt igyekszik biztosítani, hogy a meglévő technikai háttérjelentések a nyilvánosság számára is elérhetőek legyenek.

A javaslat a pénzügyi és technológiai támogatás esetében – az Unió fejlődő országok számára nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásra vonatkozó átlátható és teljes körű jelentéstételi kötelezettségével összhangban – megerősíti a közös módszerek alapján történő jelentéstételt.

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos intézkedésekről szóló éves jelentések révén nyomon lehet követni a tagállamok fellépéseit, és uniós szintű alkalmazkodási stratégia kidolgozására nyílik lehetőség. Ezek a jelentések információkat és adatokat szolgáltatnak ahhoz az európai uniós tudásbázishoz is, amelyet a nemzeti, a regionális és a helyi döntéshozók jól hasznosíthatnak. Ez a hatásvizsgálattal egyetemben hasznos eszköznek bizonyulhat, mivel csekély adminisztratív terhek mellett biztosítja, hogy az Unió a nemzetközi jelentéstételi kötelezettségeinek jobban meg tudja tudni felelni.

Végül a javaslat hangsúlyozza, hogy a tagállamokban működő nemzeti rendszerek foglalkozzanak az előrejelzésekkel, a szakpolitikákkal és az intézkedésekkel kapcsolatos jelentéstétellel, és biztosítja a légköri szennyező anyagokra vonatkozó egyéb jogi eszközökkel való összhangot. Ez az előrelépés hatékony módja, mivel az ezzel kapcsolatos terhek ellenére hosszú távon a kötelezettségek eredményesebb teljesítéséhez vezet, valamint egyszerűbb eljárásokkal és alacsonyabb költségekkel jár majd. A javaslat jobb minőségbiztosítási/minőség-ellenőrzési rendelkezéseket tartalmaz, és egyszerűsített jelentéstételi formátumokat és útmutatókat vezet be annak érdekében, hogy lehetővé tegye a

jobb minőségű és teljesebb körű adatszolgáltatást, továbbá indokolatlan adminisztratív terhek nélkül leegyszerűsítse a meglévő jelentéstételi követelményeket.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **Jogalap**

A jogalkotási javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikkének (1) bekezdése. A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (1) bekezdése keretében jogos célkitűzést fogalmaz meg, azaz az éghajlatváltozás elleni küzdelmet (az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást). A javaslat célja az uniós szakpolitikák kidolgozásához és a döntéshozatalhoz szükséges információk rendelkezésre állásának javítása és az UNFCCC alapján történő uniós, valamint tagállami jelentéstételek összehangolása és konzisztenciájuk megteremtése. E célkitűzést nem lehet kevésbé korlátozó eszközökkel megvalósítani. A javaslat nem érinti az Unió és a tagállamok között a nyomon követési rendszerről szóló határozat alapján fennálló, a nyomon követéssel, az adatgyűjtéssel és a jelentéstétellel kapcsolatos kötelezettségek jelenlegi általános megosztását.

- **A szubszidiaritás elve**

Ahhoz, hogy az európai uniós fellépés indokolt legyen, tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás elvét.

(a) A probléma transznacionális jellege (a szükségesség vizsgálata)

Az éghajlatváltozás transznacionális jellege fontos szerepet tölt be annak megállapításakor, hogy szükség van-e uniós fellépésre. A tagállami fellépések önmagukban nem tudnák biztosítani a nemzetközi megállapodásokban szereplő kötelezettségvállalások teljesítését és nem lennének elegendőek a vállaláselosztási határozatban foglalt célkitűzések eléréséhez. Az Uniónak ezért egy olyan keretrendszert kell létrehoznia, amely lehetővé teszi a nemzetközi és az uniós követelmények teljesítését, valamint lehetőség szerint összehangolt jelentéstételt biztosít. A jelentéstétel hatékonyságának növelése, amihez számos eszköz összehangolása szükséges, valamint az UNFCCC szerinti megfelelő minőségű jelentések időben történő megküldése és a 27 tagállam által szolgáltatott adatok összegyűjtése szintén uniós szintű koordinációt kíván.

(b) Hatékonysági vizsgálat (hozzáadott érték)

Amellett, hogy a javasolt felülvizsgálatok többsége már meglévő vagy jövőbeli uniós és nemzetközi követelményekből ered, az uniós fellépések – hatékonyságuk miatt – a nemzeti szintű intézkedésekhez viszonyítva egyértelműen előnyösebbek. Mivel az átfogó kötelezettségvállalásokra uniós szinten kerül sor, jóval hatékonyabb, ha a szükséges jelentéstételi eszközöket is uniós szinten dolgozzák ki. Ezenkívül az olyan említett problémák megoldása, mint például a megfelelő minőségű uniós és tagállami jelentések időben történő beérkezése, szükségessé teszi, hogy az adatokat és a módszereket mind a 27 tagállamban összehangolják, ami szintén eredményesebben valósítható meg uniós szinten.

Az eddigi, különösen az UNFCCC-nek az ÜHG-kibocsátásról küldött jelentésekkel kapcsolatban szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a nyomon követési rendszerről szóló határozat nagy mértékben hozzájárult a megfelelő minőségű jelentéstétel elősegítéséhez és

érvényre juttatásához. A tagállamok által a nyomon követési rendszerről szóló határozat alapján elküldött adatok további ellenőrzése és elemzése hozzájárult ahhoz, hogy színvonalasabb jelentések érkezzenek az UNFCCC-hez, proaktívan támogatta a tagállamokat a kötelezettségeik teljesítésében és jelentős szerepet játszott abban, hogy csökkenjen az UNFCCC szerinti nemmegfelelések száma. Mindehhez hozzájárult a megfelelés biztosításának további eszköze, mivel a Bizottságnak lehetősége nyílt jogsértési eljárást kezdeményezni

A jelentéstételnek a felülvizsgált nyomon követési rendszer alapján történő kiterjesztése az UNFCCC által érintett olyan új területekre, mint például a pénzügyi és technológiai támogatás, várhatóan hasonló előnyöket eredményez majd. A felülvizsgált nyomon követési rendszer alapján történő jelentéstétel a tagállamok által szolgáltatott adatok jóval részletesebb értékelését és elismerését teszi lehetővé, továbbá biztosítja a hiányosságok és a gyenge pontok egyértelmű meghatározását, valamint a konkrét intézkedések megtételét, ami a jelentéstétel két olyan területe, amely az Unió nemzetközi hitelessége szempontjából döntő jelentőségű. A felülvizsgált nyomon követési rendszer alapján történő jelentéstétel ezenkívül legalább néhány közös minimumszabályt biztosít, mivel az információszolgáltatás eddig meglehetősen következtetlően történt. Végezetül a jogsértési eljárások alkalmazása lényeges szerepet tölt be abban, hogy a fennmaradó kérdésekkel az Unión belül lehessen foglalkozni, ellentétben az UNFCCC-vel, amelyben nem elhanyagolhatók a politikai és jogi vonatkozások.

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos jelentéstétel tekintetében a felülvizsgált nyomon követési rendszer hasonlóan kedvező hatásokat eredményezhet, mint a fent említett esetekben, azzal a további előnnyel, hogy platformot is biztosít a bevált gyakorlatok megosztásához. Mivel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás a tagállamok közös problémája, a jelentéstétel központosítása révén az alkalmazkodási igényeket jobban meg lehet érteni, a bevált gyakorlatokat könnyebben meg lehet határozni, a hiányosságokat pedig – uniós szintű intézkedések vagy a tagállamok közötti együttműködés révén – könnyebben lehet orvosolni.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

Nem lépi túl azt a mértéket, ami az éghajlatváltozással összefüggő adatok minőségének javításához, illetve a nemzetközi és uniós követelmények teljesítésének biztosításához szükséges.

A javaslat arányos az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére irányuló kiotói célkitűzések teljesítésére vonatkozó általános céljaival, az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomagban, a koppenhágai megállapodásban és az 1/CP. 16. határozatban („cancúni megállapodások”) foglalt uniós célkitűzésekkel.

A javaslat egy olyan nyomon követési rendszer bevezetéséről rendelkezik, amely a gyakorlatát és az eljárásait tekintve hasonló a 280/2004/EK határozat alapján megvalósított rendszerhez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A rendeletet kísérő pénzügyi kimutatásban feltüntetett adatok szerint a rendeletet a meglévő költségvetés alapján hajtják végre és nem lesz hatással a többéves pénzügyi keretre.

5. OPCIONÁLIS ELEMEEK

- **Felülvizsgálatra/módosításra/megszüntetésre vonatkozó rendelkezés**

A javaslat egy olyan rendelkezést tartalmaz, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy ezt a rendeletet az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel vagy más uniós jogszabályokkal kapcsolatos jövőbeli határozatokkal összefüggésben felülvizsgálja. A Bizottság szükség esetén javaslatot tehet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen rendelet módosítására, a felhatalmazáson alapuló, meglévő jogi aktusok módosítására, illetve új aktusok elfogadására.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információknak a nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁶;

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁷,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁸ létrehozta az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátásának és nyelők általi eltávolításának nyomon követésére, és az ilyen kibocsátással kapcsolatosan vállalt kötelezettségek teljesítésében elért előrehaladás mérésére, valamint az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményében (UNFCCC)⁹, illetve a Kiotói Jegyzőkönyvben¹⁰ foglalt nyomon követési és jelentéstételi követelmények Európai Unióban történő bevezetésére szolgáló rendszert. Annak érdekében, hogy az Éghajlat-változási keretegyezménnyel és a Kiotói Jegyzőkönyvvel összefüggő legutóbbi és jövőbeli nemzetközi fejleményeket figyelembe lehessen venni, valamint az uniós jog által biztosított felhatalmazás alapján új nyomon követési és jelentéstételi követelményeket lehessen bevezetni, ezt a határozatot új jogi aktussal kell felváltani. A jogszabályok szélesebb köre, a kötelezettségekkel érintett személyek további kategóriáinak jogszabályba emelése, a bevezetendő rendelkezések

⁶ HL C [...], [...], [...] o.

⁷ HL C [...], [...], [...] o.

⁸ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

⁹ HL L 33., 1994.2.7., 13. o.

¹⁰ HL L 130., 2002.5.15., 4. o.

összetettsége és műszaki jellege, az egész Unióban alkalmazandó egységes szabályok iránti egyre fokozódó igény miatt és a végrehajtás elősegítése érdekében a 280/2004/EK határozatot rendelettel kell felváltani.

- (2) Az UNFCCC végső célja az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációinak olyan szinten történő stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszerbe való veszélyes mértékű emberi beavatkozást. E célkitűzés elérése érdekében az általános globális éves felszíni középhőmérséklet-emelkedés mértéke legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti hőmérsékleti szintet.
- (3) Igény van az alapos nyomon követésre és jelentéstételre, illetve az Unió és a tagállamok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának, illetve az éghajlatváltozás hatásainak kezelése érdekében tett törekvéseik rendszeres értékelésére.
- (4) Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek Konferenciájáról készült 1/CP.15. határozat (1/CP.15. határozat vagy a „koppenhágai megállapodás”), illetve az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek Konferenciájáról készült 1/CP.16. határozat (1/CP.16. határozat vagy a „cancúni megállapodások”) nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy az éghajlatváltozás okozta kihívások kezelésében kiegyensúlyozott előrelépéseket lehessen tenni. Ezek a határozatok új nyomon követési és jelentéstételi követelményeket vezettek be azon nagy ívű kibocsátáscsökkentési célok elérésével kapcsolatban, amelyekre az Unió és a tagállamok kötelezettséget vállaltak, és a fejlődő országok számára támogatást biztosítottak. Ezek a határozatok felismerték annak jelentőségét, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást ugyanolyan prioritásként kell kezelni, mint az éghajlatváltozás mérséklését. Az 1/CP.16. határozat elvárja a fejlett országoktól, hogy alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiákat vagy terveket dolgozzanak ki. Az ilyen stratégiák vagy tervek várhatóan hozzájárulnak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság megteremtéséhez, a folyamatos és ütemes növekedéshez és a fenntartható fejlődéshez. Ennek a rendeletnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusai révén elő kell mozdítania a fenti és a további határozatok, illetve az UNFCCC égisze alatt elfogadott nemzetközi megállapodás alapján létrejövő új nyomon követési és jelentéstételi követelmények bevezetését.
- (5) Az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, 2009-ben elfogadott csomag, különösen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 406/2009/EK határozat¹¹, valamint a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK irányelv¹² szintén az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a csökkentésére irányuló szilárd uniós és tagállami kötelezettségvállalást jelzi. A kibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó uniós rendszert ezen jogszabályok új követelményei alapján szintén korszerűsíteni kell.

¹¹ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

¹² HL L 140., 2009.6.5., 63. o.

- (6) Az UNFCCC kötelezi az Uniót és a tagállamait az ózonréteget lebontó anyagokról szóló 1987. évi Montreáli Jegyzőkönyv és az ózonréteg védelméről szóló Bécsi Egyezmény¹³ által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátásaira és nyelők általi eltávolítására vonatkozó, a Felek Konferenciája által elfogadott összehasonlítható módszerekkel összeállított nemzeti jegyzékek készítésére, rendszeres frissítésére, közzétételére és a Felek Konferenciája számára történő elküldésére.
- (7) A Kiotói Jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdése – a Kiotói Jegyzőkönyv egyéb rendelkezéseinek végrehajtása érdekében – előírja az Uniónak és a tagállamoknak, hogy hozzanak létre olyan nemzeti rendszereket, amelyek a Montreáli Jegyzőkönyv által nem szabályozott valamennyi üvegházhatást okozó gáz forrásokból való, emberi eredetű kibocsátásainak és nyelők általi eltávolításának becslésére szolgálnak. Az 1/CP.16. határozat szintén előírja a Montreáli Jegyzőkönyv által nem szabályozott valamennyi üvegházhatást okozó gáz forrásokból való, emberi eredetű kibocsátásainak és nyelők általi eltávolításának becslésére szolgáló nemzeti rendszerek létrehozását. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie mindkét előírás végrehajtását.
- (8) A 280/2004/EK határozat végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt bizonyították, hogy növelni kell a szinergiát és az összhangot a többi jogi eszköz, különösen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴, az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2006. október 18-i 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵, az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶, az egyes fluortartalmú üvegházhatást okozó gázokról szóló, 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷, és az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ alapján végzett jelentéstétellel. Míg a jelentéstételi követelmények egyszerűsítése az egyes jogi eszközök módosítását igényli, az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a bejelentésekor elengedhetetlen a konzisztens adatok felhasználása a kibocsátásról szóló jelentések minőségének biztosításához.
- (9) Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület negyedik értékelő jelentése szerint a nitrogén-trifluorid (NF₃) globális felmelegedési potenciálja hozzávetőleg tizenhétézerszerese a szén-dioxidénak. A nitrogén-trifluoridot a perfluor-karbonok (PFC-k) és a kén-hexafluorid (SF₆) helyett egyre gyakrabban alkalmazzák az elektronikai iparban. Az Unió környezetvédelmi politikájának az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésével összhangban az elővigyázatosság elvén kell alapulnia. Ez az alapelv az uniós kibocsátási szint

¹³ HL L 297., 1988.10.31., 21. o.

¹⁴ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

¹⁵ HL L 33., 2006.2.4., 1. o.

¹⁶ HL L 309., 2011.11.27., 22. o.

¹⁷ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

¹⁸ HL L 304., 2008.11.4., 1. o.

megállapítása és – szükség esetén – az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedések meghatározása érdekében megköveteli a nitrogén-trifluorid-kibocsátás nyomon követését.

- (10) Az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékébe, valamint a nemzeti és az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékekbe jelenleg bejelentett adatok nem elegendők a 2003/87/EK irányelv által nem szabályozott, a polgári légi közlekedésből származó, nemzeti szintű szén-dioxid-kibocsátás tagállami szinten történő meghatározásához. Az Uniónak a jelentéstételi követelmények elfogadásakor nem szabad olyan terheket rónia a tagállamokra és a kis- és középvállalkozásokra (kkv-kra), amelyek az elérni kívánt célkitűzésekhez képest aránytalanok. A 2003/87/EK irányelv által nem szabályozott, repülésből származó szén-dioxid-kibocsátás mindössze elenyésző része a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak, és az ilyen kibocsátásra vonatkozó jelentéstételi rendszer létrehozása – a 2003/87/EK irányelv szerinti tágabb ágazatra vonatkozó meglévő követelmények alapján – indokolatlanul nagy terheket jelentene. Ezért a 406/2009/EK határozat 3. cikke és 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az Éghajlat-változási Kormányközi Testület jelentése szerinti „1.A.3. Polgári légi közlekedés” forrásból származó szén-dioxid-kibocsátást nullával egyenértékűnek kell tekinteni.
- (11) Míg a földhasználattal, a földhasználat-megváltoztatással és az erdőgazdálkodással összefüggő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás beleszámít a Kiotói Jegyzőkönyvben foglalt uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzésekbe, ezek nem képezik részét az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomagban meghatározott, 2020-ig elérendő 20 %-os kibocsátáscsökkentési célkitűzésnek. A 406/2009/EK határozat és a 2003/87/EK irányelv előírja a Bizottság számára, hogy értékelje azokat a megoldásokat, amelyek révén a földhasználattal, a földhasználat-megváltoztatással és az erdőgazdálkodással összefüggő kibocsátást a 2020-ig elérendő célkitűzések részévé lehet tenni. Ennek a feladatnak az ütemezését az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodásról folytatott tárgyalások kimenetelétől tették függővé. Amennyiben 2010 végéig nem jön létre ilyen megállapodás, úgy a Bizottság javaslatot tehet arra, hogy az indítványozott intézkedés 2013-tól lépjen hatályba. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie a nemzetközi megállapodás vagy az ilyen jellegű uniós jogszabály alapján előírt jelentéstételi követelmények bevezetését.
- (12) Az Uniónak és a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a lehető legfrissebb információkat szolgáltatassák az üvegházhatásúgáz-kibocsátásukról, különösen az Európa 2020 stratégia keretében és az abban meghatározott ütemezés szerint. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy ezek az előrejelzések a statisztikai és egyéb információk felhasználásával a lehető legrövidebb időn belül elkészüljenek.
- (13) A tagállamok tengeri szállításaiból származó kibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó követelményeket olyan módon kell elfogadni, hogy kiegészítse az UNFCCC által elfogadott követelményeket, valamint – amennyiben lehetséges – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által a hajók vonatkozásában megállapított követelményeket, illetve a tengeri szállításból származó ÜHG-kibocsátásra vonatkozó uniós intézkedések előírásait, és legyen velük összhangban. Az ilyen nyomon követés és jelentéstétel lehetővé teheti az ilyen kibocsátásnak a jobb megértését, és elősegítheti a szakpolitikák hatékony módon történő végrehajtását.

- (14) A 280/2004/EK határozat végrehajtása során szerzett tapasztalatok bizonyítják, hogy javítani kell a szakpolitikákkal, az intézkedésekkel és az előrejelzésekkel kapcsolatban szolgáltatott információk átláthatóságát, pontosságát, konzisztenciáját, teljességét és összehasonlíthatóságát. A 406/2009/EK határozat előírja a tagállamok számára, hogy a határozat alapján fennálló kötelezettségeik teljesítése terén tervezett előrelépésekről készítsenek jelentést, amelynek tartalmaznia kell a nemzeti szakpolitikákat, az intézkedéseket és a nemzeti előrejelzéseket. Az Európa 2020 stratégia olyan integrált gazdaságpolitikai menetrendet határozott meg, amely megköveteli az Uniótól és a tagállamoktól, hogy továbbra is törekedjenek arra, hogy az éghajlat-változási politikákról és intézkedéseikről, valamint azok kibocsátásra gyakorolt becsült hatásairól időben küldjenek jelentést. A nemzeti rendszerek uniós és tagállami szintű megeremtése a jelentéstételhez biztosított jobb iránymutatásokkal egyetemben jelentős mértékben hozzájárul ezen célkitűzések eléréséhez. A Bizottságnak szintén készítenie és alkalmaznia kell előrejelzési becsléseket az üvegházhatásúgáz-kibocsátásról annak biztosítása érdekében, hogy az Unió megfeleljen az üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatos nemzetközi és a belső jelentéstételi követelményeknek, és értékelje a nemzetközi és belső kötelezettségvállalásai és kötelezettségei teljesítése terén elért előrelépéseit.
- (15) Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén megvalósított eredmények és intézkedések nyomon követéséhez a tagállamoknak megfelelőbb információkat kell szolgáltatniuk. Ezekre az információkra szükség van annak érdekében, hogy „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című fehér könyvet¹⁹ követően átfogó uniós alkalmazkodási stratégiát lehessen kidolgozni. Az alkalmazkodásra vonatkozó információkat tartalmazó jelentések lehetővé teszik a tagállamok számára a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint az éghajlatváltozás kezelésével kapcsolatos igényeik és felkészültségi szintjük meghatározását.
- (16) Az Unió és a tagállamok az 1/CP.15. határozat alapján vállalták, hogy jelentős mértékű támogatást biztosítanak a fejlődő országok számára az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedésekhez. Az 1/CP. 16. határozat 40. bekezdésének megfelelően az UNFCCC-ben részes valamennyi fejlett országnak jóvá kell hagynia a keretegyezményben részes fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásról szóló jelentéstételt. A jelentéstétel megerősítése alapvetően fontos a kötelezettségeik teljesítésére irányuló uniós és tagállami törekvések elismeréséhez. Az 1/CP. 16. határozat a nemzetközi technológiatranszfer elősegítése érdekében új technológiai mechanizmust is létrehozott. Ennek a rendeletnek gondoskodnia kell arról, hogy a fejlődő országok felé irányuló technológiatranszferrel kapcsolatos tevékenységekről nagy mennyiségű naprakész információ álljon rendelkezésre.
- (17) A 2008/101/EK irányelvben²⁰ foglalt módosításoknak köszönhetően a 2003/87/EK irányelv az üvegházhatást okozó gázok kibocsátáskereskedelmi rendszerét most már a légi közlekedésre is alkalmazza. Ez az irányelv rendelkezéseket tartalmaz az aukciós bevételek felhasználásával és az ezekkel kapcsolatos tagállami jelentéstétellel kapcsolatban, valamint a légi közlekedési ágazat kibocsátási egységeinek az irányelv 3d. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján történő

¹⁹ COM(2009) 147 végleges.

²⁰ HL L 8., 2009.1.13., 3. o.

árverezésével kapcsolatos intézkedésekről, annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen, hogy ezen bevételek vagy az azokkal egyenértékű összegek teljes egészében a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (4) bekezdésében foglalt intézkedés vagy intézkedések érdekében kerülnek-e felhasználásra. A 2009/29/EK irányelvben foglalt módosítások eredményeként a 2003/87/EK irányelv most már jelentéstételi követelményeket is tartalmaz az aukciós bevételek felhasználásával kapcsolatban, amelyeknek legalább 50 %-át a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében foglalt tevékenység vagy tevékenységek céljából kell felhasználni. A kibocsátási egységek 2003/87/EK irányelv szerinti elárverezéséből származó bevételek felhasználásának átláthatósága kulcsfontosságú szerepet tölt be az uniós kötelezettségvállalások megerősítésében. Az ezen bevételek felhasználásáról készült jelentéseknek bizonyítaniuk kell, hogy ténylegesen mekkora összeget költöttek el, hogy a bevételek projektekbe történő beruházások, befektetési alapok érdekében, illetve költségvetési vagy pénzügyi támogatási politikák céljára lettek elkülönítve, és a jelentéseknek tartalmazniuk kell a politikák, projektek és alapok típusát és az azokra való hivatkozást.

- (18) Az UNFCCC kötelezi az Uniót és a tagállamokat a Felek Konferenciája által elfogadott iránymutatások és módszerek alapján, valamint az elfogadott formátumban összeállított nemzeti közlemények és kétévenkénti jelentések elkészítésére, rendszeres frissítésére, közzétételére és a Felek Konferenciája számára történő megküldésére. Az 1/CP. 16. határozat előírja az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos célkitűzésekre, valamint a fejlődő országok számára nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásra vonatkozó jelentéstétel kibővítését.
- (19) A 406/2009/EK határozat a jelenlegi éves jelentéstételi ciklust éves kötelezettségvállalási ciklussá alakította, amely alapján a tagállamoknak az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó jegyzékeiket az UNFCCC alapján elvégzett jelenlegi nyilvántartás-felülvizsgálatnál rövidebb időn belül kell átfogóan felülvizsgálniuk annak érdekében, hogy a rugalmassági és korrekciós intézkedéseket szükség esetén minden egyes érintett év végén alkalmazni lehessen. Az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv jövőbeli fejleményeivel kapcsolatos bizonytalanságok miatt be kell vezetni a tagállamok által benyújtott üvegházhatást okozó gázok jegyzékének uniós szintű felülvizsgálati eljárását annak biztosítása érdekében, hogy a 406/2009/EK határozat szerinti kötelezettségek teljesítését hitelesen, konzisztens módon, átláthatóan és a megfelelő időben értékeljék.
- (20) Az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó jelentésekkel összefüggésben az UNFCCC-eljárás keretében számos technikai részletet vitatnak meg, például a globális felmelegedési potenciálokat, a jelentéstételi kötelezettség alá tartozó üvegházhatást okozó gázok körét és az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő számításokhoz felhasználandó, az Éghajlat-változási Kormányközi Testület által közzétett módszertani útmutatásokat. Ezeknek a módszertani elemeknek az UNFCCC-eljárás keretében történő felülvizsgálata, és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó idősorok ezt követő újraszámításai megváltoztathatják a kibocsátás szintjét és tendenciáit. A Bizottságnak nyomon kell követnie ezeket a nemzetközi szintű fejleményeket és szükség esetén javasolnia kell ennek a rendeletnek a felülvizsgálatát annak érdekében, hogy biztosítsa az UNFCCC-eljárás keretében alkalmazott módszerekkel való konzisztenciát.

- (21) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátást a jelentésekben szereplő idősoroknak megfelelően ugyanezekkel a módszerekkel kell kiszámítani. A kibocsátási tényezőkre és tevékenységekre vonatkozó, felhasználandó adatokat konzisztens módon kell összegyűjteni és felhasználni, biztosítva azt, hogy a kibocsátási tendenciák változásait ne a becsléshez alkalmazott módszerek és feltételezések megváltoztatása eredményezze. Az újraszámításokat a jelentésekben szereplő idősorok konzisztenciájának, pontosságának és teljességének javítása, valamint a részletesebb módszerek bevezetése érdekében az elfogadott iránymutatások szerint kell elvégezni. Amennyiben a kibocsátási tényezőkre és tevékenységekre vonatkozó, alapul szolgáló adatok összegyűjtésének módszere vagy módja megváltozik, úgy a tagállamoknak a jelentésekben szereplő idősorok esetében újra kell számolniuk a jegyzékben szereplő adatokat és az elfogadott iránymutatásokban foglalt okok miatt – különösen a legfontosabb kategóriák esetében – el kell dönteniük, hogy szükség van-e az újraszámításokra. Ennek a rendeletnek meg kell határoznia, hogy ezeknek az újraszámításoknak a hatásait figyelembe kell-e venni és hogy milyen feltételekkel.
- (22) A légi közlekedés a szén-dioxid-kibocsátás, illetve egyéb típusú kibocsátás és rendszerek, többek között a nitrogén-oxidok kibocsátása és a cirrusfelhők képződésének elősegítése révén hatással van a globális éghajlatra. Mivel a tudomány egyre gyorsabban tudja értelmezni ezeket a hatásokat, a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem szén-dioxid okozta hatásait ezen rendelettel összefüggésben rendszeres időközönként újra kell értékelni.
- (23) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EKÜ) célja a fenntartható fejlődés támogatása, valamint az európai környezet jelentős mértékű és mérhető javításának elősegítése azáltal, hogy az időszerű, célzott, fontos és megbízható információkat a döntéshozók, a közintézmények és a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek adott esetben különösen az uniós nyilvántartási rendszerrel és az előrejelzéseivel, valamint a szakpolitikai és intézkedési rendszerével kapcsolatos feladatok nyomon követése és az azokról szóló jelentések elkészítése, a tagállamok jegyzékeinek éves szakértői felülvizsgálata, az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások teljesítése terén tett előrelépések, az éghajlatváltozás okozta hatások, az éghajlatváltozással szembeni sebezhetőség és az alkalmazkodási képesség értékelése, valamint a nyilvánosság éghajlatváltozással kapcsolatos megbízható tájékoztatása révén segíti a Bizottság munkáját.
- (24) A Bizottság figyelemmel kíséri az ezen rendeletben foglalt nyomon követési és jelentéstételi kötelezettségek teljesítését, valamint az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv nyomán kialakuló jövőbeli fejleményeket. A Bizottság ezzel összefüggésben – adott esetben – hatályon kívül helyezi vagy módosítja ennek a rendeletnek az egyes rendelkezéseit.
- (25) Annak érdekében, hogy ezen rendelet 20. cikke (5) bekezdésének végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, indokolt végrehajtási hatásköröket ruházni a Bizottságra. Ahhoz, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és az éghajlatváltozási politikával kapcsolatos egyéb információknak a nyomon követése érdekében összehangolt jelentéstételi követelményeket lehessen meghatározni, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el ezen rendelet I. mellékletének felülvizsgálatával, a földhasználatra, a földhasználat-megváltoztatásra és az erdőgazdálkodásra, valamint a tengeri szállításra vonatkozó jelentéstétellel, a

tagállamok nemzeti rendszereivel, a tagállamok jegyzékeiben szereplő adatok szakértői felülvizsgálatával, a tagállamok által készített jelentések tartalmára, felépítésére, formátumára és benyújtási eljárásaira vonatkozó részletes követelményekkel, valamint az egyes kötelezettségek ezen rendelet szerinti hatályon kívül helyezésével és módosításával kapcsolatban. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – konzultációkat folytasson. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a releváns dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő továbbítását.

- (26) Mivel a javasolt fellépés ezen rendelet 1. cikkében meghatározott céljait – természetükből adódóan – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptéküket és hatásaikat tekintve az Unió szintjén jobban megvalósíthatóak, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. fejezet

Tárgy, alkalmazási kör és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

Ezen rendelet rendszert hoz létre

- (a) annak biztosítására, hogy az UNFCCC titkárságára küldött uniós és tagállami jelentések időben megérkezzenek, azok teljesek, pontosak, konzisztensek, egymással összehasonlíthatók és átláthatók legyenek;
- (b) az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv, valamint az azok alapján elfogadott határozatok értelmében fennálló kötelezettségekkel kapcsolatos információk bejelentésére és ellenőrzésére, továbbá a kötelezettségvállalások teljesítése terén tett előrelépések értékelésére;
- (c) a tagállamokban az ózonréteget lebontó anyagokról szóló Montreáli Jegyzőkönyv által nem szabályozott összes üvegházhatást okozó gáz forrásokból való, emberi eredetű kibocsátásainak és nyelők általi eltávolításának nyomon követésére és bejelentésére;
- (d) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és egyéb információknak a 406/2009/EK határozat 6. cikke szerinti nyomon követésére, bejelentésére, felülvizsgálatára és ellenőrzésére;
- (e) a tengeri szállításból származó szén-dioxid-kibocsátás bejelentésére;
- (f) a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1), (2) és 10. cikkének (1) bekezdése szerint elárverezett kibocsátási egységekből származó bevételek felhasználásának az irányelv 3d. cikkének (4) és 10. cikkének (3) bekezdése szerinti nyomon követésére és bejelentésére;
- (g) az éghajlatváltozás elkerülhetetlen következményeihez való alkalmazkodás érdekében tett tagállami intézkedések nyomon követésére és bejelentésére;
- (h) a 406/2009/EK határozat alapján fennálló tagállami kötelezettségek teljesítése terén elért előrelépések értékelésére;
- (i) az uniós éghajlat-változási politika kialakításához és értékeléséhez szükséges információk és adatok összegyűjtésére.

2. cikk

Alkalmazási kör

Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

- (a) az Unió és a tagállamok alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiáira és a stratégiák 1/CP.16. határozat szerinti bármely aktualizált változatára;
- (b) az UNFCCC 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján elkészített nemzeti jegyzékekben szereplő, a rendelet I. mellékletben felsorolt és a tagállamok területén kibocsátott üvegházhatást okozó gázok ágazatokból és forrásokból származó kibocsátására és nyelők általi eltávolítására;
- (c) a 406/2009/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó üvegházhatást okozó gázok kibocsátására;
- (d) a tagállamok kikötőit érintő tengeri hajóktól származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátására;
- (e) a légi közlekedésből származó, nem szén-dioxiddal kapcsolatos kibocsátás éghajlatra gyakorolt hatásaira;
- (f) az üvegházhatást okozó gázok forrásokból származó, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó uniós és tagállami előrejelzésekre, valamint a tagállamok szakpolitikáira és intézkedéseire;
- (g) a fejlődő országoknak nyújtott összesített, projekt- és országspecifikus pénzügyi és technológiai támogatásokra;
- (h) az árverezésből származó bevételek 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) és (2), valamint 10. cikkének (1) bekezdése szerinti felhasználására;
- (i) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló nemzeti és regionális szintű tagállami fellépésekre.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- (1) a gázok „globális felmelegedési potenciálja”: az adott gáz egységnyi kibocsátásából származó, az egy egységet képviselő gáz, azaz a szén-oxid egységnyi kibocsátásához viszonyított teljes hozzájárulás a globális felmelegedéshez;
- (2) „nemzeti nyilvántartási rendszer”: intézményi, jogi és eljárási intézkedések tagállamokon belül létrehozott rendszere a Montreáli Jegyzőkönyv által nem szabályozott üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű

kibocsátásainak és nyelők általi eltávolításának becslésére, illetve a nyilvántartásban szereplő információknak az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek – a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló – Konferenciájáról készült 19/CMP.1. határozattal („19/CMP.1. határozat”), valamint az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott egyéb határozatokkal összhangban történő bejelentésére és archiválására;

- (3) „a jegyzékért felelős hatóságok”: a tagállamok nemzeti nyilvántartási rendszerének keretében az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének összeállításával megbízott bármely hatóság, illetve hatóságok;
- (4) „minőségbiztosítás”: felülvizsgálati eljárások tervezett rendszere annak biztosítására, hogy teljesüljenek az adatok minőségével kapcsolatos célkitűzések és – a minőség-ellenőrzési programok hatékonyságának elősegítése és a tagállamok támogatása érdekében – a jelentésekben a lehető legpontosabb becslések és információk szerepeljenek;
- (5) „minőség-ellenőrzés”: az adatok sértetlenségének, pontosságának és teljességének biztosítása, a hibák és hiányosságok azonosítása és kezelése, az adatok és más anyagok dokumentálása és archiválása, valamint az összes minőségbiztosítási tevékenység rögzítése céljából összeállított információk és becslések minőségének megállapítására és ellenőrzésére szolgáló szokásos műszaki tevékenységek;
- (6) „mutató”: a szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén tett előrelépések, illetve az üvegházhatásúgáz-kibocsátás tendenciáinak jobb megértését segítő mennyiségi, illetve minőségi tényező vagy változó;
- (7) „kibocsátható mennyiségi egység” (AAU): az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló konferenciájáról készült 13/CMP.1. határozat („13/CMP.1. határozat”) mellékletében szereplő alkalmazandó rendelkezések szerint kiadott egység;
- (8) „eltávolítási egység” (RMU): a 13/CMP.1. határozat mellékletében szereplő alkalmazandó rendelkezések, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületeinek bármely alkalmazandó határozatai szerint kiadott egység;
- (9) „kibocsátáscsökkentési egység” (ERU): a 13/CMP.1. határozat mellékletében szereplő alkalmazandó rendelkezések, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;
- (10) „igazolt kibocsátáscsökkentés” (CER): a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikke és az abban foglalt követelmények, valamint a 13/CMP.1. határozat mellékletében szereplő alkalmazandó rendelkezések szerint kiadott egység;
- (11) „nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzék”: szabványosított elektronikus adatbázis formájában létrehozott jegyzék, amely adatokat tartalmaz az ERU-k, CER-ek, AAU-k és RMU-k kiadásával, birtoklásával, átruházásával,

megszerzésével, törlésével és megszüntetésével, valamint az ERU-k, CER-ek és AAU-k átvitelével kapcsolatban;

- (12) „szakpolitikák és intézkedések”: valamennyi szakpolitikai, adminisztratív és jogalkotási eszköz, amelynek célja az UNFCCC 4. cikke 2. bekezdésének a) és b) pontjában foglalt kötelezettségvállalások teljesítése, ideértve azokat a kötelezettségvállalásokat is, amelyeknek nem elsődleges célja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a korlátozása és csökkentése;
- (13) „szakpolitikák, intézkedések és előrejelzések nemzeti rendszere”: intézményi, jogi és eljárási intézkedések ezen rendelet 13. cikkének megfelelően, tagállamokon belül létrehozott rendszere a szakpolitikák és intézkedések bejelentésére, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítésére és bejelentésére;
- (14) „a szakpolitikák és intézkedések előzetes értékelése”: a szakpolitikák és intézkedések várható jövőbeli hatásainak értékelése;
- (15) „a szakpolitikák és intézkedések utólagos értékelése”: a szakpolitikák és intézkedések későbbi hatásainak értékelése;
- (16) „az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések”: az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek nem veszik figyelembe a szóban forgó előrejelzés kiindulási pontjaként kiválasztott évet követően tervezett, elfogadott vagy végrehajtott szakpolitikák és intézkedések hatásait;
- (17) „az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek figyelembe veszik az elfogadott és végrehajtott szakpolitikáknak és intézkedéseknek az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a csökkentésére gyakorolt hatásait;
- (18) „a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek figyelembe veszik az éghajlatváltozás mérséklése érdekében elfogadott és végrehajtott, valamint a tervezett szakpolitikáknak és intézkedéseknek az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a csökkentésére gyakorolt hatásait;
- (19) „érzékenységi elemzés”: egy algoritmusmodell vagy egy feltevés vizsgálata annak számszerűsítésére, hogy a modelltől származó adatok mennyire érzékenyek vagy stabilak a bevitt adatok vagy az alapul szolgáló feltevések változása esetén. Megváltoztatják a bevitt adatokat vagy a modell összefüggéseit és megfigyelik, hogy a modell kimenő adatai ennek megfelelően hogyan változnak;
- (20) „az éghajlatváltozás mérséklésével összefüggő támogatás”: az olyan, fejlődő országokban végzett tevékenységek támogatása, amelyek hozzájárulnak az

üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációinak olyan szinten történő stabilizálásához, amely megakadályozza az éghajlati rendszerbe való veszélyes mértékű emberi beavatkozást;

- (21) „az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő támogatás”: az olyan, fejlődő országokban végzett tevékenységek támogatása, amelyek célja, hogy a fejlődő országok alkalmazkodóképességének és ellenálló képességének fenntartása és növelése révén csökkentse az emberi és természeti rendszereknek az éghajlatváltozás hatásaival és az éghajlatváltozással összefüggő kockázatokkal szembeni sebezhetőségét;
- (22) „technikai korrekciók”: az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzéke ezen rendelet 20. cikkének megfelelően végzett felülvizsgálatával összefüggésben végrehajtott, és az eredeti becslések helyébe lépő kiigazítások, amennyiben a jegyzékben szereplő adatok hiányosak vagy nem a nemzetközi, illetve az uniós szabályokkal vagy iránymutatásokkal összhangban készültek;
- (23) „újraszámítások”: az UNFCCC éves kimutatásokra vonatkozó jelentéstételi iránymutatásaival összhangban az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó, korábban benyújtott jegyzékekben szereplő becslések módosítása, amelyre a módszerek változása, a kibocsátási tényezőkre és tevékenységekre vonatkozó adatok összegyűjtésében és felhasználásában bekövetkezett változások, illetve új kategóriába tartozó források és nyelők felvétele miatt került sor.

2. fejezet

Alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiák

4. cikk

Alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiák

1. A Bizottság a tagállamok és az Unió nevében olyan, alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiát dolgoz ki, amely az alábbiakhoz járul hozzá:
 - (a) az Unió és a tagállamok által az UNFCCC alapján az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátásának korlátozására és csökkentésére tett kötelezettségvállalások teljesítése terén tett tényleges és tervezett – többek között az uniós intézkedések hatására elért – tagállami előrelépések átlátható és pontos nyomon követéséhez;
 - (b) a tagállamok által a 406/2009/EK határozat alapján az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a csökkentésére tett kötelezettségvállalások teljesítéséhez és az összes szektorban megvalósított hosszú távú kibocsátáscsökkentéshez és a nyelők általi eltávolítás továbbfejlesztéséhez,

összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy az Éghajlat-változási Kormányközi Testület szerint a fejlődő országok részéről – mint csoport részéről – szükséges kibocsátáscsökkentésekkel összefüggésben az Unió a kibocsátását 2050-ig az 1990. évi szinthez képest 80–95 %-kal csökkenti.

2. A tagállamok az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiáikat ezen rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül vagy az UNFCCC-eljárás keretében elfogadott bármilyen ütemezésnek megfelelően elküldik a Bizottságnak.
3. A Bizottság és a tagállamok az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiáikat, illetve azok bármilyen aktualizált változatát haladéktalanul a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják.

3. fejezet

Az üvegházhatást okozó gázok múltbeli kibocsátására és eltávolítására vonatkozó jelentések

5. cikk

Nemzeti nyilvántartási rendszerek

1. A tagállamok – az ezen rendelet I. mellékletében foglalt üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátásának és nyelők általi eltávolításának becslése és az üvegházhatást okozó gázok jegyzéke időszerűségének, átláthatóságának, pontosságának, konzisztenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének biztosítása érdekében – nemzeti nyilvántartási rendszereket hoznak létre, működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek.
2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jegyzékekért felelős hatóságaik hozzáférjenek, illetve, hogy a nemzeti nyilvántartási rendszereik biztosítsák az illetékes hatóságaik számára a hozzáférést az alábbiakhoz:
 - (a) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének előkészítése céljából a 2003/87/EK irányelv szerinti tevékenységek és létesítmények vonatkozásában bejelentett adatokhoz és módszerekhez, annak érdekében, hogy biztosítsák az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe bejelentett és az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő ÜHG-kibocsátás közötti konzisztenciát;
 - (b) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének előkészítése céljából a 842/2006/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján a különböző ágazatok számára létesített, a fluortartalmú gázokra vonatkozó jelentéstételi rendszer révén összegyűjtött adatokhoz;

- (c) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeinek előkészítése céljából a 166/2006/EK rendelet alapján a különböző létesítmények által bejelentett kibocsátáshoz és forrásadatokhoz és -módszerekhez;
 - (d) az 1099/2008/EK rendelet alapján bejelentett adatokhoz.
3. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jegyzékekért felelős hatóságaik, illetve, hogy a nemzeti nyilvántartási rendszereik biztosítsák, hogy az illetékes hatóságaik:
- (a) felhasználják a 842/2006/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján létesített jelentéstételi rendszereket annak érdekében, hogy az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékekben javítsák a fluortartalmú gázokra vonatkozó becsléseket,
 - (b) el tudják végezni az ezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének l) és m) pontjában említett éves konzisztencia-ellenőrzést.

6. cikk

Unió nyilvántartási rendszer

Ez a rendelet – az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzéke tekintetében – a nemzeti jegyzékek időszerűségének, átláthatóságának, pontosságának, konzisztenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének biztosítása érdekében uniós nyilvántartási rendszert hoz létre. A Bizottság felügyeli és fenntartja ezt a rendszert, valamint annak folyamatos fejlesztésére törekszik, ami a következőket foglalja magában:

- (a) minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési programot, amely a minőségi célkitűzések meghatározását és a jegyzék minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tervének elkészítését tartalmazza; a Bizottság támogatja a tagállamokat a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési programjaik végrehajtásában;
- (b) az érintett tagállammal konzultálva a nemzeti jegyzékből hiányzó adatok meghatározására szolgáló eljárást;
- (c) a üvegházhatást okozó gázok tagállami jegyzékének éves szakértői felülvizsgálatát.

7. cikk

Üvegházhatást okozó gázok jegyzékei

1. A tagállamok minden év (X. év) január 15-ig meghatározzák a saját kibocsátásukat az alábbiak szerint és azokról jelentést küldenek a Bizottságnak:
- (a) az ezen rendelet I. mellékletében felsorolt, valamint a 406/2009/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdésében említett üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátását az X–2. évet illetően; az ezen rendelet I. mellékletében

felsorolt üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó jelentéstétel sérelme nélkül a 406/2009/EK határozat 3. cikkének és 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az Éghajlat-változási Kormányközi Testület jelentése szerinti „1.A. 3. Polgári légi közlekedés” forrásból származó szén-dioxid-kibocsátást nullával egyenértékűnek kell tekinteni;

- (b) a 2001/81/EK irányelv 7. cikkének megfelelően szintén jelentett szén-monoxid- (CO) és kén-dioxid-kibocsátásukra (SO₂), valamint a nitrogén-oxidok (NO_x) és az illékony szerves vegyületek kibocsátására vonatkozó adatokat az X–2. évet illetően;
- (c) a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási ágazatból származó üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátását és a szén-dioxid nyelők általi eltávolítását az X–2. évet illetően;
- (d) a Kiotói Jegyzőkönyv alapján a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységből származó üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátását és a szén-dioxid nyelők általi eltávolítását, – a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésével és, amennyiben a tagállamok alkalmazzák, a 3. cikkének (4) bekezdésével, illetve az ezek alapján hozott határozatokkal összhangban – a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -eltávolításnak az elszámolására vonatkozó információkat 2008 és az X–2. év közötti éveket illetően; Azok a tagállamok, amelyek a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében a művelt területek gazdálkodását, a legelőgazdálkodást vagy az újratelepítést választják, kiegészítő beszámolót készítenek minden egyes választott tevékenységből eredő üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátásairól és nyelők általi eltávolításáról az 1990-es évet illetően;
- (e) az a)–d) pontban felsorolt információkban bekövetkező bármely változást az 1990-es év és az X–3. év közötti időszakban, a változások okainak feltüntetésével;
- (f) az X–2. év mutatóira vonatkozó információkat;
- (g) az AAU-k, RMU-k, ERU-k, CER-ek kiadásával, megszerzésével, birtoklásával, átruházásával, törlésével, megszüntetésével és átvitelével kapcsolatban a nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékükben szereplő információkat az X–1. évet illetően;
- (h) a 406/2009/EK határozat 3. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján létrejött átruházásokra vonatkozó információk összegzését az X–1. évet illetően;
- (i) a Kiotói Jegyzőkönyv 6., 12. és 17. cikke szerint az együttes végrehajtás, a tiszta fejlesztési mechanizmus és a nemzetközi kibocsátáskereskedelem alkalmazására vonatkozó információkat, illetve bármely más, az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelő Konferenciája vagy az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelő – a Kiotói

Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló – konferenciája által a 2002/358/EK határozat²¹ 2. cikkében és a Kiotói Jegyzőkönyvben szereplő, mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségvállalásaik, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján a jövőbeli kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében elfogadott egyéb eszközben előírt rugalmas rendszer alkalmazására vonatkozó információkat az X–2. évet illetően;

- (j) a jegyzékben szereplő becslések javítása érdekében tett lépésekre vonatkozó információkat, különösen a jegyzék azon területeit illetően, amelyekben a szakértői felülvizsgálatot követően kiigazításokat kellett tenni vagy amelyek vonatkozásában ajánlásokat fogalmaztak meg;
- (k) a 2003/87/EK irányelv alapján a létesítmények és az üzemeltetők által bejelentett hitelesített kibocsátás tényleges vagy becsült eloszlását az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő forráskategóriák között, valamint az ilyen hitelesített kibocsátásnak a bejelentett összes ÜHG-kibocsátáshoz viszonyított arányát ezekben a forráskategóriákban az X–2. évet illetően;
- (l) az üvegházhatást okozó gázok jegyzékében bejelentett kibocsátás konzisztencia-ellenőrzésének eredményeit az X–2. évet illetően az alábbiakkal együtt:
 - i. a 2003/87/EK irányelv alapján bejelentett hitelesített kibocsátás;
 - ii. a 166/2006/EK rendelet alapján bejelentett létesítmény-szintű kibocsátás;
- (m) az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének elkészítése érdekében a kibocsátás becsléséhez felhasznált tevékenységek, háttér adatok és feltevések konzisztencia-ellenőrzésének eredményeit az X–2. évet illetően az alábbiakkal együtt:
 - i. a légköri szennyező anyagokra vonatkozó jegyzékek 2001/81/EK irányelv alapján történő elkészítéséhez felhasznált adatok és feltevések;
 - ii. a 842/2006/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentett adatok;
 - iii. az 1099/2008/EK rendelet 4. cikke és B. melléklete alapján bejelentett energiaadatok;
- (n) a nemzeti nyilvántartási rendszerben bekövetkező bármely változás ismertetése;
- (o) a nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben bekövetkező bármely változás ismertetése;

²¹ HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

- (p) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékéről készült jelentés azon elemei, amelyekre az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének az elkészítéséhez szükség van, például a tagállamok minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési terveire, az általános bizonytalansági értékelésre és az általános teljességi értékelésre vonatkozó információk.

A tagállamok az ezen rendelet szerinti első jelentéstételi évben tájékoztatják a Bizottságot a 406/2009/EK határozat 3. cikkének (4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazására vonatkozó szándékukról.

2. A tagállamok minden év március 15-ig megküldik a Bizottságnak a nemzeti jegyzékről szóló teljes és naprakész jelentésüket. Ennek a jelentésnek tartalmaznia kell az ezen cikk (1) bekezdésében előírt információkat, valamint ezen információk minden későbbi frissítését.
3. A tagállamoknak ezen cikk (2) bekezdésével összhangban minden év április 15-ig el kell küldeniük az UNFCCC titkárságára azokat a nemzeti jegyzékeket, amelyek a Bizottságnak benyújtott jelentéseikkel megegyező információkat tartalmaznak.
4. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve évente összeállítja az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékét és az ezzel kapcsolatos jelentést, és ezeket minden év április 15-ig elküldi az UNFCCC titkárságára.
5. A Bizottság ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az alábbi célok érdekében:
 - (a) anyagok felvétele az ezen rendelet I. mellékletében szereplő üvegházhatást okozó gázok listájába, illetve anyagok törlése a listából;
 - (b) bármely új nemzetközi megállapodásnak vagy a 406/2009/EK határozat 9. cikkével összhangban elfogadott jogi aktusnak megfelelő nyomon követési és jelentéstételi követelmények megállapítására a földhasználattal, a földhasználat-megváltoztatással és az erdőgazdálkodással kapcsolatban.

8. cikk

Üvegházhatást okozó gázok becsült kibocsátására vonatkozó jegyzékek

A tagállamok minden év (X. év) július 31-ig benyújtják a Bizottsághoz az üvegházhatást okozó gázok X–1. évi becsült kibocsátására vonatkozó jegyzékeiket. A Bizottság a tagállamok üvegházhatást okozó gázok becsült kibocsátására vonatkozó jegyzékei, illetve szükség esetén a saját becslései alapján évente elkészíti az üvegházhatást okozó gázok becsült kibocsátására vonatkozó uniós jegyzéket. A Bizottság ezeket az információkat a nyilvánosság számára minden év szeptember 30-ig hozzáférhetővé teszi.

9. cikk

A kibocsátásra vonatkozó becslések elkészítésével kapcsolatos eljárások

1. A Bizottság a tagállamok által az ezen rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint bejelentett adatokat – azok teljességének vizsgálata és az esetleges problémák megállapítása érdekében – előzetesen ellenőrzi. Az ellenőrzés eredményét a benyújtási határidőtől számított 6 héten belül elküldi a tagállamoknak. A tagállamok az X–2. évre vonatkozó jegyzékük március 15-ig történő végleges benyújtásával együtt válaszolnak az előzetes ellenőrzés során esetleg felmerült kérdésekre.
2. Amennyiben egy tagállam nem válaszol a Bizottság kérdéseire vagy március 15-ig nem küldi el az uniós jegyzék elkészítéséhez szükséges becsléseket tartalmazó teljes jegyzéket, úgy a Bizottság a tagállam jegyzékében szereplő becslések helyett saját becsléseket készít. Ebből a célból az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének az elkészítéséhez alkalmazandó iránymutatásokkal megegyező módszereket használ.

10. cikk

A tengeri szállításból származó szén-dioxid-kibocsátás bejelentése

1. A Bizottság ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására annak érdekében, hogy meghatározza a tagállamok kikötőit érintő tengeri hajóktól származó szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó nyomon követési és jelentéstételi követelményeket. Az elfogadott nyomon követési és jelentéstételi követelményeknek meg kell egyezniük az UNFCCC által elfogadott követelményekkel, valamint – amennyiben lehetséges – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által a hajók vonatkozásában megállapított követelményekkel, illetve a tengeri szállításból származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó uniós jogszabályokkal. A nyomon követési és jelentéstételi követelmények – a központosított adatgyűjtés és -karbantartás révén – lehetőség szerint minimális terheket rónak a tagállamokra.
2. Amennyiben az (1) bekezdés szerint jogi aktus elfogadására kerül sor, úgy a tagállamok az adott jogi aktus alapján minden év január 15-ig („X. év”) az X–2. év vonatkozásában meghatározzák a tengeri szállításból származó szén-dioxid-kibocsátásukat.

4. fejezet

Kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek

11. cikk

A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek létrehozása és működtetése

1. Az Unió és a tagállamok az AAU-k, RMU-k, ERU-k és CER-ek kiadásának, birtoklásának, átruházásának, megszerzésének, törlésének és megszüntetésének, valamint az AAU-k, RMU-k, ERU-k és CER-ek átvitelének pontos elszámolására nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeket hoznak létre és tartanak fenn. A tagállamok ezeket a jegyzékeket a 2003/87/EK irányelv 11a. cikkének (5) bekezdésében említett egységek pontos elszámolására is alkalmazhatják.
2. Az Unió és a tagállamok kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéküket egy vagy több másik tagállammal közösen egységesített rendszerben is vezethetik.
3. Az ezen cikk (1) bekezdésében említett adatokat a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő számára is hozzáférhetővé kell tenni.
4. A Bizottság az ezen cikk (1) bekezdésében említett uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozása érdekében az ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

12. cikk

Az egységek visszavonása a Kiotói Jegyzőkönyv alapján

1. A tagállamok a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során minden évben, a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti nemzeti jegyzékeik felülvizsgálatának a végrehajtás kérdéseinek megoldását is tartalmazó befejezését követően haladéktalanul visszavonják az adott évi nettó kibocsátásukkal egyenértékű kibocsátható mennyiségi egységeket, eltávolítási egységeket, kibocsátáscsökkentési egységeket, valamint igazolt kibocsátáscsökkentéseket.
2. A tagállamok a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti kötelezettségvállalási időszak utolsó évét illetően az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek – a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló – konferenciájának 11/CMP.1 határozatában a kötelezettségvállalások teljesítésére előírt kiegészítő időszak leteltét megelőzően vonják vissza a kibocsátási egységeket a nemzeti jegyzékeikből.

5. fejezet

A szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzésekkel kapcsolatos jelentéstétel

13. cikk

A szakpolitikák, intézkedések és előrejelzések nemzeti rendszere

1. A tagállamok és a Bizottság egy évvel ezen rendelet hatálybalépését követően – a szakpolitikák és intézkedések bejelentésére, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítésére és bejelentésére – nemzeti nyilvántartási rendszereket hoznak létre, működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek. Ezek a nemzeti rendszerek magukban foglalják a tagállamokon és az Unión belül a szakpolitikák értékelése, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítése érdekében meghozott valamennyi intézményi, jogi és eljárási intézkedést.
2. Az a céljuk, hogy az ezen rendelet 14. és 15. cikkében említett előírások szerint biztosítsák a szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzésekkel összefüggésben bejelentett információk időszerűségét, átláthatóságát, pontosságát, konzisztenciáját, összehasonlíthatóságát és teljességét, ideértve az adatok, módszerek és modellek használatát és alkalmazását, valamint a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tevékenységek, továbbá az érzékenységi elemzések elvégzését.

14. cikk

A szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó jelentéstétel

1. A tagállamok minden év („X. év”) március 15-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátják az alábbiakat:
 - (a) a szakpolitikák és intézkedések bejelentésére, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítésére és bejelentésére szolgáló, ezen rendelet 13. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott nemzeti nyilvántartási rendszereik leírását, illetve – amennyiben a rendszer leírását már elküldték – a rendszer bármilyen jellegű módosításával kapcsolatos információkat;

- (b) ezen rendelet 4. cikkében említett alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó fejlesztési stratégiákkal összefüggő minden további információt vagy frissítést, és az ezen stratégiák végrehajtása terén elért előrelépést;
- (c) a nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátását korlátozó vagy csökkentő, illetve a nyelők általi eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó információkat az ezen rendelet I. mellékletében említett gázokra vonatkozóan, ágazatonként bontásban. Ezeknek az információknak hivatkozniuk kell az alkalmazandó, különösen a levegőminőségre vonatkozó nemzeti vagy uniós szakpolitikákra, és tartalmazniuk kell az alábbiakat:
- i. a szakpolitika vagy intézkedés célját és a szakpolitika vagy intézkedés rövid leírását;
 - ii. a szakpolitikai eszköz jellegét;
 - iii. a végrehajtás státusát;
 - iv. az előrelépés nyomon követésére és értékelésére szolgáló mutatókat;
 - v. az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátásának és nyelők általi eltávolításának hatásaira vonatkozó mennyiségi becslést az alábbi bontásban:
 - Az egyes szakpolitikák és intézkedések hatásainak előzetes értékelése során kapott eredmények szerint. A becsléseket az X. évet közvetlenül követő négy egymás utáni évre kell megadni – az utolsó év nullára vagy ötre végződik – olyan módon, hogy meg kell különböztetni a 2003/87/EK irányelv és a 406/2009/EK határozat által szabályozott üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
 - Az éghajlatváltozás következményeinek enyhítésére irányuló minden egyes szakpolitika és intézkedés hatásainak utólagos értékelése során kapott eredményeket – amennyiben rendelkezésre állnak –, olyan módon, hogy meg kell különböztetni a 2003/87/EK irányelv és a 406/2009/EK határozat által szabályozott üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
 - vi. a szakpolitikák és intézkedések várható költségeinek becslését és adott esetben a szakpolitikák és intézkedések realizált költségeinek becslését;
 - vii. ezen cikk (2) bekezdésében említett értékelésekre és az azokat alátámasztó technikai jelentésekre való valamennyi hivatkozást;
- (d) az alkalmazandó uniós jogszabályok végrehajtására irányuló bevezetett vagy tervezett szakpolitikákra és intézkedésekre, illetve a nemzeti megfelelőségi és végrehajtási eljárásokra vonatkozó információkat;

- (e) a 406/2009/EK határozat 6. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett információkat;
- (f) az arra vonatkozó információkat, hogy a tagállami fellépések milyen szerepet töltenek be a nemzeti szintű törekvésekben, valamint hogy – a Kiotói Jegyzőkönyv alkalmazandó rendelkezéseivel, valamint az az alapján elfogadott határozatokkal összhangban – az együttes végrehajtás, tiszta fejlesztési rendszer és nemzetközi kibocsátáskereskedelem tervezett igénybevétele milyen mértékben egészíti ki a nemzeti fellépéseket.

2. A tagállamok elektronikus formában a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják a nemzeti szakpolitikák és intézkedések költségeire és hatásaira vonatkozó értékeléseket, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátását korlátozó vagy csökkentő, illetve a nyelők általi eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikák és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkat, továbbá az ezen értékelések alátámasztására szolgáló technikai jelentéseket. Ezeknek tartalmazniuk kell az alkalmazott modellek és módszertani megközelítések ismertetését, a fogalommeghatározásokat és az alapfeltevéseket.

15. cikk

Az előrejelzésekre vonatkozó jelentéstétel

1. A tagállamok minden év („X. év”) március 15-ig elküldik a Bizottságnak az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó – gázonkénti és ágazatonkénti bontásban elkészített – nemzeti előrejelzéseiket. Ezekben az előrejelzésekben mennyiségi becsléseket kell megadni az X. évet közvetlenül követő négy egymás utáni évre, amelyekben az utolsó év nullára vagy ötre végződik. A nemzeti előrejelzéseknek figyelembe kell venniük az uniós szinten elfogadott valamennyi szakpolitikát és intézkedést és a következőket kell tartalmazniuk:
- (a) Az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzéseket, az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzéseket és a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzéseket.
 - (b) Az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó összesített előrejelzést és külön becsléseket a 2003/87/EK irányelv és a 406/2009/EK határozat által szabályozott forrásokból származó várható üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan.
 - (c) Az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó előrejelzésekben szereplő nemzeti, regionális és uniós szakpolitikák és intézkedések egyértelmű megjelölését. Amennyiben az előrejelzések nem tartalmazzak ilyen szakpolitikát vagy intézkedést, úgy azt egyértelműen jelezni és indokolni kell.
 - (d) Az előrejelzések elkészítése érdekében elvégzett érzékenységi elemzés eredményeit.

- (e) Az ezen cikk (3) bekezdésében említett értékelésekre és az azokat alátámasztó technikai jelentésekre való valamennyi hivatkozást.
2. Amennyiben a tagállamok március 15-ig nem küldik el a Bizottságnak a teljes előrejelzési becslésüket, úgy a Bizottság készítheti el az uniós előrejelzések összeállításához szükséges becsléseket.
3. A tagállamok elektronikus formában a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátására és nyelők általi eltávolítására vonatkozó nemzeti előrejelzéseiket, valamint az ezen előrejelzések alátámasztására szolgáló technikai jelentéseket. Ezeknek tartalmazniuk kell az alkalmazott modellek és módszertani megközelítések ismertetését, a fogalommeghatározásokat és az alapfeltevéseket.

6. fejezet

Az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információkra vonatkozó jelentéstétel

16. cikk

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló nemzeti fellépésekre vonatkozó jelentéstétel

A tagállamok minden év március 15-ig jelentést küldenek a Bizottságnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló végrehajtott és tervezett fellépéseikről, különösen a nemzeti és regionális alkalmazkodási stratégiákról és intézkedésekről. Ezeknek az információknak tartalmazniuk kell a költségvetés szakpolitikai ágazatonként történő felosztását és minden egyes adaptációs intézkedés legfontosabb célkitűzését, az eszköz típusát, a végrehajtás állását és az éghajlatváltozásra gyakorolt hatás kategóriáját (például árvíz, tengerszint-emelkedés, szélsőséges hőmérsékleti értékek, aszályok és rendkívüli időjárási jelenségek).

17. cikk

A fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásra vonatkozó jelentéstétel

A tagállamok a rendelkezésükre álló legjobb adatok alapján minden év („X. év”) március 15-ig jelentést küldenek a Bizottságnak az alábbiakról:

- (a) Az UNFCCC alapján a fejlődő országok felé az X–1. évre vonatkozóan vállalt és teljesített pénzügyi támogatással, az X. évre vállalt pénzügyi támogatásokkal és a támogatás tervezett biztosításával kapcsolatos információkat. A bejelentett információknak az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- i. a tagállamok által a fejlődő országoknak biztosított pénzügyi források az UNFCCC keretében új és kiegészítő források-e és ezeket hogyan számolták ki;
 - ii. a tagállamok által az UNFCCC végrehajtásával összefüggésben elkülönített pénzügyi forrásokra vonatkozó információkat a csatornák típusa, azaz kétoldalú, regionális vagy egyéb többoldalú csatornák szerint;
 - iii. a pénzügyi tranzakciókra vonatkozó mennyiségi információkat az OECD Development Assistance Group által „az éghajlatváltozás mérséklésével összefüggő támogatás és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő támogatás kapcsán bevezetett ún. Rio-markerek” („Rio-markerek”) alapján, valamint az éghajlatváltozással összefüggő Rio-markerek alkalmazási módjára vonatkozó módszertani információkat;
 - iv. adott esetben az állami és a magánszféra által, az éghajlatváltozás hatásai szempontjából különösen sebezhető fejlődő országoknak az ezekhez a hatásokhoz való alkalmazkodása érdekében nyújtott támogatásról közzétett részletes információkat;
 - v. adott esetben az állami és a magánszféra által, az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a csökkentése céljából a fejlődő országoknak biztosított támogatásra vonatkozó részletes információkat.
- (b) Az UNFCCC alapján a tagállamok által a fejlődő országokba irányuló technológiatranszferrel összefüggésben végzett tevékenységekre és az X–1. évben átadott technológiákra vonatkozó információkat, az UNFCCC alapján a fejlődő országokba irányuló technológiatranszferrel összefüggésben tervezett tevékenységekre, valamint az X. évben, illetve a további években átadásra kerülő technológiákra vonatkozó információkat. Fel kell tüntetni, hogy az átvett technológiát az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére vagy a hatásokhoz való alkalmazkodás érdekében használták-e fel, meg kell jelölni a technológiát átvevő országot, a biztosított támogatás összegét és az átvett technológia típusát.

18. cikk

Az árverezésből származó bevételek és a projektekből származó keretek felhasználására vonatkozó jelentéstétel

1. A tagállamok minden év március 15-ig („X. év”) elküldik a Bizottságnak az X–1. évről szóló alábbi információkat:
 - (a) A 406/2009/EK határozat 6. cikkének (2) bekezdésében említett részletes indokolást.

- (b) A tagállamok által a kibocsátási egységeik 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett bevételeik X–1. évben történő felhasználására vonatkozó információkat. Részletesen és konkrétan ismertetni kell a bevételek 50 %-ának felhasználását, az ezzel kapcsolatos fellépést, meg kell jelölni a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (3) bekezdése szerinti fellépés kategóriáját és a kedvezményezett országot vagy régiót.
 - (c) A tagállamok által a légi közlekedéssel kapcsolatos kibocsátási egységeik 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett valamennyi bevétel felhasználására vonatkozó információkat.
 - (d) A 406/2009/EK határozat 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett információkat és azt, hogy a kibocsátási egységek megvásárlására vonatkozó politikáik hogyan segítik elő az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi megállapodás létrejöttét.
- 2. Azon tagállamok esetében, amelyek a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (4) és 10. cikkének (3) bekezdése alapján az árverezésből származó bevételeikkel megegyező összeg felhasználását választották, erre az összegre ez ezen cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt követelmények alkalmazandók.
 - 3. Azokat az árverezésből származó bevételeket, amelyeket a tagállamok a Bizottságnak az ezen cikk alapján küldött jelentés benyújtásakor még nem költöttek el, számszerűsíteni kell és a következő évekre vonatkozó jelentésekben kell szerepeltetni.
 - 4. A tagállamok az ezen cikk alapján a Bizottságnak elküldött jelentéseiket a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják.

19. cikk

Kétévenkénti jelentések és nemzeti közlemények

- 1. Az Unió és a tagállamok az 1/CP. 16. határozat alapján kétévenként jelentést küldenek az UNFCCC titkárságának és az UNFCCC 12. cikke alapján a nemzeti közleményeiket is továbbítják a titkársághoz.
- 2. A tagállamok a nemzeti közleményeiket és a kétévenkénti jelentéseiket a Bizottságnak is elküldik.

7. fejezet

Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak uniós szakértői felülvizsgálata

20. cikk

A jegyzék szakértői felülvizsgálata

1. A Bizottság a tagállamok által ezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján elküldött nemzeti jegyzék adatai vonatkozásában előzetes szakértői felülvizsgálatot folytat annak érdekében, hogy meghatározza a 406/2009/EK határozat 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt éves kibocsátási jogosultságokat.
2. A Bizottság a 2013-as évre vonatkozóan bejelentett adatok felülvizsgálatával kezdődően szakértői felülvizsgálatot végez a tagállamok által ezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján elküldött nemzeti jegyzék adatai vonatkozásában annak érdekében, hogy nyomon kövesse a 406/2009/EK határozat 3. cikkében és az ÜHG-kibocsátás csökkentésére vagy korlátozására vonatkozó bármely uniós jogszabályban foglalt célkitűzések teljesítését.
3. Az előzetes és az éves szakértői felülvizsgálat a következőkre terjed ki:
 - (a) a bejelentett információk átláthatóságának, pontosságának, konzisztenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzésére;
 - (b) olyan esetek megállapítása céljából végzett ellenőrzésekre, amelyekben a jegyzékekben szereplő adatokat nem az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították össze; és
 - (c) adott esetben a szükséges technikai korrekciók kiszámítására.
4. A Bizottság az ezen cikk (1) és (2) bekezdésében említett szakértői felülvizsgálat lefolytatására, többek között az ezen cikk (3) bekezdésében előírt feladatok elvégzésére vonatkozó szabályok megállapítása érdekében az ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
5. A Bizottság végrehajtási aktust fogad el annak érdekében, hogy az adott éves felülvizsgálat lezárásakor az egyes tagállamok jegyzékben szereplő adatainak helyesbítése után meghatározza az adott év teljes kibocsátását.
6. A 406/2009/EK határozat 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában minden tagállamot illetően azokat az adatokat kell figyelembe venni, amelyeket a 406/2009/EK határozat 11. cikke és a 2003/87/EK irányelv 19. cikke alapján létrehozott kibocsátási egység-forgalmi jegyzékbe az ezen cikk (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási aktus közzétételétől számított egy hónappal felvett adatok, ideértve az ezen adatokban a 406/2009/EK határozat 3. és 5. cikke alapján a

tagállamok által igénybe vett rugalmassági intézkedések hatására bekövetkező változásokat.

21. cikk

Az újraszámítások hatásainak vizsgálata

1. Amikor a 2020. évre vonatkozó, jegyzékben szereplő adatok ezen rendelet 20. cikke szerint elvégzett éves szakértői felülvizsgálata lezárul, a Bizottság az ezen rendelet II. mellékletében előírt képlet szerint minden egyes tagállamot illetően újraszámolja az ÜHG-kibocsátás összegét.
2. A Bizottság az ezen rendelet 31. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül többek között az ezen cikk (1) bekezdésében említett újraszámolt összeget használja, amikor a 406/2009/EK határozat 14. cikke alapján az egyes tagállamoknak a 2020 utáni időszakra vonatkozóan javaslatot tesz a kibocsátáscsökkentési és -korlátozási célkitűzésekre.
3. A Bizottság az ezen cikk (1) bekezdése alapján végzett számítások eredményeit haladéktalanul közzéteszi.

8. fejezet

Az uniós és nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítése terén tett előrelépések értékelése

22. cikk

Az előrelépés értékelése

1. A Bizottság az ezen rendelet 7., 8., 11. és 15–18. cikke alapján bejelentett információk és a tagállamokkal folytatott konzultációk alapján évente értékeli az alábbi célkitűzések teljesítése terén tett uniós és tagállami előrelépéseket annak érdekében, hogy megállapítsa, hogy elegendő előrehaladást sikerült-e elérni:
 - (a) az UNFCCC 4. cikkében és a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkében, továbbá az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek Konferenciája, illetve az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek – a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló – konferenciája által elfogadott határozatban foglalt kötelezettségvállalások; és
 - (b) a 406/2009/EK határozat 3. cikkében szereplő kötelezettségek terén.
2. A Bizottság az ezen rendelet 7. cikke értelmében a tagállamok által szolgáltatott kibocsátási adatok alapján két évente értékeli a légi közlekedés globális éghajlatra gyakorolt összes hatását, ideértve a nem szén-dioxiddal kapcsolatos kibocsátást, mint

például a nitrogén-oxidok kibocsátását és a cirrusfelhők képződésének elősegítését, valamint a tudományos eredményekre, valamint adott esetben a légi közlekedés adataira való hivatkozás révén javítja ezt a számszerűsítést.

3. A Bizottság minden év október 31-ig jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben összefoglalja az ezen cikk (1) és (2) bekezdésében előírt értékelések eredményeit.

23. cikk

A Kiotói Jegyzőkönyvben foglalt kötelezettségvállalások teljesítésére biztosított kiegészítő időszakról készült jelentés

Az Unió és a tagállamok a 13/CMP.1. határozat (3) bekezdésében említett, a kötelezettségek teljesítésére megállapított kiegészítő időszak leteltével ezen időszakról jelentést küldenek az UNFCCC titkárságára.

9. fejezet

Együttműködés és támogatás

24. cikk

A tagállamok és az Unió közötti együttműködés

A tagállamok és az Unió együttműködnek egymással az ezen rendelet alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésében és összehangolják tevékenységeiket a következőkkel kapcsolatban:

- (a) az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének és a jegyzékről szóló jelentés ezen rendelet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti összeállítása;
- (b) az uniós nemzeti közleménynek az UNFCCC 12. cikke alapján és a kétévenkénti jelentésnek az 1/CP. 16. határozat alapján történő elkészítése;
- (c) az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv alapján, az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alkalmazandó határozatával összhangban elvégzett felülvizsgálati és megfelelőségi eljárások, valamint az ezen rendelet 20. cikkében említett uniós eljárás az üvegházhatást okozó gázok tagállami jegyzékének felülvizsgálatára;
- (d) az UNFCCC titkárságára benyújtott vagy benyújtandó jegyzékekben és a jegyzékekről szóló jelentésekben a Kiotói Jegyzőkönyv 5. cikkének (2) bekezdése szerint vagy az ezen rendelet 20. cikkében említett uniós felülvizsgálati eljárást követően elvégzett bármilyen kiigazítás, illetve változtatás;

- (e) az üvegházhatást okozó gázok becsült kibocsátására vonatkozó uniós jegyzék ezen rendelet 8. cikke szerinti összeállítása;
- (f) a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt kötelezettségvállalások teljesítésére szolgáló, a 13/CMP.1. határozat (14) bekezdésében említett kiegészítő időszak letelte után az AAU-k, CER-ek, ERU-k és RMU-k visszavonásával kapcsolatos jelentéstétel.

25. cikk

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség szerepe

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség az éves munkaprogramjával összhangban segíti a Bizottság munkáját annak érdekében, hogy a Bizottság az ezen rendelet 6–10., 13–20., valamint 22. és 23. cikkében foglalt rendelkezéseknek eleget tudjon tenni. Ez a segítség az alábbiakra terjed ki:

- (a) az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének összeállítása és az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése;
- (b) az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének elkészítéséhez szükséges minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások elvégzése;
- (c) becslések készítése az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeiben nem szereplő adatokról;
- (d) az éves szakértői felülvizsgálat lefolytatása;
- (e) az üvegházhatást okozó gázok becsült kibocsátására vonatkozó uniós jegyzék összeállítása;
- (f) a tagállamok által az előrejelzésekkel, a szakpolitikákkal és az intézkedésekkel kapcsolatban bejelentett információk összeállítása;
- (g) a tagállamok által az előrejelzésekkel, a szakpolitikákkal és az intézkedésekkel kapcsolatban bejelentett információkra vonatkozó minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások lefolytatása;
- (h) a tagállamok által az előrejelzésekkel kapcsolatban be nem jelentett adatokra vonatkozó becslések készítése;
- (i) a Bizottság által az Európai Parlament és a Tanács részére készítendő éves jelentéshez szükséges adatok összeállítása;
- (j) az ezen rendelet alapján összegyűjtött információk terjesztése, többek között az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló tagállami szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó adatbázis fenntartása és frissítése, valamint az éghajlatváltozás hatásaira, az azzal összefüggő sebezhetőségekre és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó tudásbázis fenntartása és frissítése.

10. fejezet

Felhatalmazás

26. cikk

Részletes jelentéstételi követelmények

A Bizottság ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására annak érdekében, hogy részletes jelentéstételi szabályokat határozzon meg többek között a tagállamok által az ezen rendelet 4., 5., 7., 8. és 13–19. cikkében foglalt jelentéstétel tartalmára, felépítésére, formátumára és a benyújtási eljárásra vonatkozóan.

27. cikk

A nemzeti rendszerekre vonatkozó követelmények

A Bizottság ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására annak érdekében, hogy meghatározza a tagállamok ezen rendelet 5. és 13. cikke alapján létesítendő nemzeti rendszereinek létrehozására, működésére és működtetésére vonatkozó követelményeket.

28. cikk

A kötelezettségek hatályon kívül helyezése, illetve módosítása

A Bizottság ezen rendelet 29. cikkének megfelelően jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására annak érdekében, hogy ezen rendelet 4–7., 10–12., 14., 15., 17. és 19. cikkét vagy azok bármely részét hatályon kívül helyezze, illetve azokat módosítsa, amennyiben arra a következtetésre jut, hogy a nemzetközi vagy egyéb fejlemények hatására olyan helyzet alakul ki, amelyben az említett cikkekben foglalt kötelezettségek előírására már nincs szükség, nem arányosak a belőlük származó előnyökhöz viszonyítva, nincsenek összhangban az UNFCCC szerinti jelentéstételi kötelezettségekkel vagy többször írják elő ugyanazokat a követelményeket. Az ezen cikk alapján elfogadott bármely jogi aktus összességében nem róhat az uniós és nemzetközi jelentéstételi kötelezettségeknél nagyobb terheket a tagállamokra.

29. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

1. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ezen cikk határozza meg.

2. Az ezen rendelet 7., 10., 11., 20. és 26–28. cikkében említett bizottsági felhatalmazás ezen rendelet hatálybalépésének időpontjától határozatlan időre szól.
3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az ezen rendelet 7., 10., 11., 20. és 26–28. cikkében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
5. Az ezen rendelet 7., 10., 11., 20. és 26–28. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az adott aktussal kapcsolatban sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást az Európai Parlament és a Tanács részére küldött értesítéstől számított két hónapon belül, vagy ha ezen időszak lejártá előtt mind az Európai Parlament, mind a Tanács tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

11. fejezet

Záró rendelkezések

30. cikk

Bizottsági eljárás

A Bizottság munkáját éghajlatváltozással foglalkozó bizottság segíti. Ezen bizottság a 182/2011/EU rendelet²² szerint meghatározott bizottság.

31. cikk

Felülvizsgálat

1. A Bizottság rendszeresen ellenőrzi, hogy az ebben a rendeletben foglalt nyomon követési és jelentéstételi előírások összhangban vannak-e az UNFCCC egyezményvel és a Kiotói Jegyzőkönyvvel összefüggésben meghozandó határozatokkal, illetve az egyéb uniós jogszabályokkal.
2. Amennyiben a 406/2009/EK határozat szerinti kötelezettségvállalási időszak alatt változnának az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének elkészítéséhez szükséges,

²² HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

ÜHG-kibocsátással kapcsolatos becslésekre vonatkozó nemzetközi szabályok, ez esetben a Bizottság értékeli, hogy az új szabályok a 406/2009/EK határozat alkalmazására milyen mértékben vonatkoznak.

32. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 280/2004/EK határozat hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett határozatra való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

Üvegházhatást okozó gázok

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Kén-hexafluorid (SF₆)

Nitrogén-trifluorid (NF₃)

Részlegesen fluorozott szénhidrogének (HFC-k):

HFC-23 CHF₃

HFC-32 CH₂F₂

HFC-41 CH₃F

HFC-125 CHF₂CF₃

HFC-134 CHF₂CHF₂

HFC-134a CH₂FCF₃

HFC-143 CH₂FCHF₂

HFC-143a CH₃CF₃

HFC-152 CH₂FCH₂F

HFC-152a CH₃CHF₂

HFC-161 CH₃CH₂F

HFC-227ea CF₃CHFCF₃

HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

HFC-43-10mee CF₃CHFCHF₂CF₃ vagy (C₅H₂F₁₀)

Perfluor-karbonok (PFC-k):

PFC-14, Tetrafluor-metán, CF_4

PFC-116, Hexafluor-etán, C_2F_6

PFC-218, Hexafluor-propán, C_3F_8

PFC-318, Oktafluor-ciklobután, $\text{c-C}_4\text{F}_8$

Perfluor-ciklopropán $\text{c-C}_3\text{F}_6$

PFC-3-1-10, Perfluor-bután, C_4F_{10}

PFC-4-1-12, Perfluor-pentán, C_5F_{12}

PFC-5-1-14, Perfluor-hexán, C_6F_{14}

PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

II. MELLÉKLET

A 21. cikk (1) bekezdésében említett tagállami ÜHG-kibocsátásnak az újraszámolt értéke

A tagállamok által kibocsátott üvegházhatást okozó gázok újraszámolt értékét az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_{i,2012} - e_{i,i+2})]$$

ahol:

- $t_{i,2012}$ a tagállam éves kibocsátási jogosultsága a 406/2009/EK határozat 3. cikke (2) bekezdésének negyedik szakasza és 10. cikke szerint;
- $t_{i,2022}$ a tagállam i. évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultsága a 406/2009/EK határozat 3. cikke (2) bekezdésének negyedik szakasza és 10. cikke szerint, amennyiben a számításokhoz bevitt adatként a tagállamok által 2022-ben benyújtott felülvizsgált nyilvántartási adatokat használnák fel;
- $e_{i,j}$ a tagállam i. évre vonatkozó ÜHG-kibocsátása, amelyet a jegyzék j. évben elvégzett szakértői felülvizsgálatát követően a Bizottság által a 20. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusok szerint állapítanak meg.

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 280/2004/EK határozat	Ezen rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk (1) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése
2. cikk (2) bekezdése	–
2. cikk (3) bekezdése	4. cikk (3) bekezdése
3. cikk (1) bekezdése	a 7. cikk (1) és a 7. cikk (2) bekezdése
3. cikk (2) bekezdése	a 14. cikk (1) és a 15. cikk (1) bekezdése
3. cikk (3) bekezdése	26. cikk; 27. cikk; 28. cikk; 29. cikk;
4. cikk (1) bekezdése	6. cikk
4. cikk (2) bekezdése	6. cikk
4. cikk (3) bekezdése	25. cikk
4. cikk (4) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése
5. cikk (1) bekezdése	22. cikk (1) bekezdése
5. cikk (2) bekezdése	22. cikk (3) bekezdése
5. cikk (3) bekezdése	–
5. cikk (4) bekezdése	–
5. cikk (5) bekezdése	23. cikk
5. cikk (6) bekezdése	–
5. cikk (7) bekezdése	25. cikk
6. cikk (1) bekezdése	11. cikk (1) bekezdése
6. cikk (2) bekezdése	11. cikk (3) bekezdése
7. cikk (1) bekezdése	–
7. cikk (2) bekezdése	a 12. cikk (1) és a 12. cikk (2) bekezdése
7. cikk (3) bekezdése	–
8. cikk (1) bekezdése	24. cikk
8. cikk (2) bekezdése	7. cikk (3) bekezdése

8. cikk (3) bekezdése	–
9. cikk (1) bekezdése	30. cikk
9. cikk (2) bekezdése	–
9. cikk (3) bekezdése	–
10. cikk	
11. cikk	32. cikk
12. cikk	33. cikk

JAVASLATOKAT KÍSÉRŐ PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információknak a nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről

1.2. A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)²³

KÖRNYEZETVÉDELEM ÉS ÉGHAJLAT-POLITIKA [07]

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés kísérleti **projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre** irányul²⁴

☐ A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☒ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

1.4. Célkitűzések

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

A javaslat az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést ösztönző Európa 2020 stratégiába illeszkedik. Közvetlenül hozzájárul a stratégia által kitűzött öt kiemelt cél egyikének megvalósításához, azaz a 2020-ig elérendő 20 %-os kibocsátáscsökkentési cél teljesítéséhez.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Konkrét célkitűzés:

Az éghajlatváltozás elleni fellépésekkel kapcsolatos uniós szakpolitikák és jogszabályok végrehajtása (ABB-kód: 07 12)

A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek):

07 12 01 (Az éghajlatváltozás elleni fellépésekkel kapcsolatos uniós szakpolitikák és jogszabályok végrehajtása)

²³ ABM: tevékenységalapú irányítás, ABB: tevékenységalapú költségvetés-tervezés.

²⁴ A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatással lehet a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/az érintett célcsoportokra.

A jelenlegi nyomon követési rendszert módosítani kell annak érdekében, hogy egyes éghajlat-változási politikákat végre lehessen hajtani és a polgároknak, valamint az üzleti vállalkozásoknak – különösen a levegőminőség javítása, az energiaellátás biztosítása, illetve a zöld gazdaság és innováció elősegítése terén – előnyöket lehessen biztosítani. Ez a javaslat az Európai Unió nemzetközi hitelességét is növeli, mivel az éghajlatváltozás elleni küzdelem kapcsán tett fellépésekről színvonalas tájékoztatást nyújt. Az információk összegyűjtése révén azt is biztosítja, hogy az Európai Unió felkészültebben nézzen szembe az éghajlatváltozással összefüggő esetleges jövőbeli kihívásokkal.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A következő mutatók megfelelnek a javaslat általános, konkrét és operatív célkitűzéseinek:

- az uniós szinten, illetve az UNFCCC alapján meghatározott nemmegfelelések száma;
- a Bizottsághoz és/vagy az UNFCCC-hez időben benyújtott jelentések száma;
- az uniós szintű jelentések és a tagállamok által benyújtott jelentések összhangja az Európai Unió, valamint az UNFCCC által végzett felülvizsgálatok szerint;
- a tagállamok által a nyomon követési rendszerről szóló határozat és az egyéb jelentéstételi eszközök alapján bejelentett kibocsátási adatok összhangja az Európai Unió, valamint az UNFCCC által végzett felülvizsgálatok szerint;
- a Bizottsághoz, valamint az UNFCCC alapján benyújtott jelentések teljessége a meglévő követelményekhez viszonyítva;
- az egységes jelentéstételi módszerek és formátumok tagállamok általi alkalmazása a pénzügyi és technológiai támogatásokról szóló jelentések elkészítésekor;
- a nemzeti és nemzetközi módszertani és jelentéstételi iránymutatások tagállamok általi alkalmazása;
- a Bizottsághoz, valamint az UNFCCC-hez benyújtott jelentések teljessége a meglévő követelményekhez viszonyítva;
- az egységes jelentéstételi gyakorlatok és formátumok tagállamok általi alkalmazása az előrejelzésekről, szakpolitikákról, intézkedésekről és a tényleges kibocsátásról szóló jelentések elkészítésekor;
- az adatok és információk rendelkezésre állása, valamint új információáramlás létrehozása a javaslat által érintett célterületeken.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indokolása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

A javaslat rövid távú célja az, hogy jelentősen hozzájáruljon a 2020-ra vonatkozó uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzés eléréséhez és az Európa 2020 stratégia megvalósításához. A javaslat hosszú távú célja, hogy a kibocsátás az Unión belül 2020 után is csökkenjen.

A Bizottságnak rövid távon közbeszerzési eljárásokat kell indítania a javaslat végrehajtásához szükséges technikai segítség megszerzéséhez, különösen a jegyzékek ezen javaslat 20. cikkében előírt szakértői felülvizsgálatához.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Ezen javaslat néhány rendelkezését uniós szinten kell végrehajtani, mivel az uniós jogszabályok, azaz a 406/2009/EK határozat és a felülvizsgált 2003/87/EK irányelv ezt teszik szükségessé.

Mivel az éghajlatváltozással kapcsolatos átfogó kötelezettségvállalások uniós szinten történtek, jóval hatékonyabb, ha a szükséges jelentéstételi eszközöket is uniós szinten dolgozzák ki. Ezenkívül az olyan említett problémák megoldása, mint például a konzisztencia, valamint az uniós és tagállami jelentések időben történő beérkezése az UNFCCC-hez, szükségessé teszi, hogy az adatokat és a módszereket mind a 27 tagállamban összehangolják, ami szintén eredményesebben valósítható meg uniós szinten.

1.5.3. A korábbi hasonló tapasztalatok tanulságai

A javaslat figyelembe veszi a 280/2004/EK határozat végrehajtása során levont tanulságokat és az érdekeltektől kapott visszajelzéseket. A gyenge pontokat és a problémákat kívánja orvosolni, valamint adott esetben a jelentéstételi követelményeket igyekszik egyszerűsíteni. A nyomon követési rendszerről szóló határozat végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy bizonyos jelentéstételi követelmények nem a várt eredményeket hozták (például a kért mutatószámok) vagy az információkat nem a tervek szerint használták fel. Ezeket a követelményeket ezért módosítják annak érdekében, hogy a jelentéstételnek legyen értelme és megfeleljen a célnak. Az új követelmények a meglévő jelentéstételi rendszerekhez és információigényekhez vannak igazítva.

1.5.4. Összhang és lehetséges szinergia egyéb eszközökkel

A javaslat szorosan kapcsolódik az Európa 2020 stratégiához és a stratégia erőforrás-hatékony Európára irányuló kiemelt kezdeményezéséhez. Összhangban áll az uniós éghajlati, energiaügyi és társadalmi szakpolitikákkal és kiegészíti őket.

1.6. Időtartam és pénzügyi hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
 - ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ.[HH.NN.]-tól/től ÉÉÉÉ.[HH.NN.]-ig
 - ☐ Pénzügyi hatás ÉÉÉÉ-től/től ÉÉÉÉ-ig
- ☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
 - A végrehajtás valószínűleg 2013-ben kezdődik a jogalkotási folyamat előrehaladásának függvényében

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)²⁵

- ☒ **Centralizált közvetlen gazdálkodás** a Bizottság által
- ☐ **Centralizált közvetett gazdálkodás** a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - ☐ végrehajtó ügynökségek
 - ☐ a Községek által létrehozott szervek²⁶
 - ☐ tagállami közigazgatási / közfeladatot ellátó szervek
 - ☐ az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerint alkalmazandó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek
- ☐ **Megosztott gazdálkodás** a tagállamokkal
- ☐ **Decentralizált gazdálkodás** harmadik országokkal
- ☐ Nemzetközi szervezetekkel **közös gazdálkodás (nevezze meg)**

Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

Ezen javaslat nagy részének végrehajtása a tagállamok feladata. A Bizottság iránymutatást biztosít a tagállamoknak, és értékeli a tagállamok által benyújtott jelentéseket. Az ezekben a jelentésekben foglalt információk egy részét ellenőrzi, felülvizsgálja és rendszerbe foglalja.

²⁵ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁶ A költségvetési rendelet 185. cikkében említett szervek.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a rendelkezések gyakoriságát és feltételeit.

Az ezen javaslatban kért jelentések, valamint a nemzeti és nemzetközi követelmények összhangja jelzi, hogy a javaslat célkitűzéseit sikerül-e elérni.

Az ezen javaslat alapján elkészített jelentéseket uniós és/vagy nemzetközi szinten továbbra is évente, két évente és/vagy négy évente értékeli. A tényleges kibocsátást a szakértők mind uniós, mind nemzetközi szinten továbbra is átfogóan értékeli. Az értékelés célja a jelentéstétel javítása, valamint a célkitűzések és kötelezettségvállalások teljesítésének vizsgálata. Az éghajlatváltozással összefüggő egyéb adatok és információk uniós szintű értékelését szintén évente javasolt elvégezni, és az értékelésnél a hangsúlyt a teljességre, valamint az iránymutatások követésére kell helyezni, míg a nemzetközi szintű értékelést két évente és/vagy négy évente kell lefolytatni. Az értékelést szakértők végzik el, akik a megfelelőséget vizsgálják, valamint meghatározzák a további fejlesztést igénylő területeket.

2.2. Igazgatási és ellenőrzési rendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

Mivel a javasolt jogi aktus rendelet, a nemzeti jogba való átültetés nem szükséges. Ezen rendelet végrehajtásával összefüggő kockázatok minimálisak, mivel a javaslatban szereplő rendszer a jelenlegi rendszer folytatása és továbbfejlesztése.

2.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

A kockázatok kezelése érdekében a jelenleg is alkalmazott intézkedésekre van szükség: fokozott párbeszéd és együttműködés a tagállamokkal, azaz az éghajlatváltozással foglalkozó bizottság éghajlatváltozással foglalkozó bizottság és munkacsoportjai révén, illetve a komitológia alkalmazása, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által biztosított technikai segítségnyújtás formájában.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésre vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védőintézkedéseket.

Ez a kezdeményezés az érintett összegek, valamint a beszerzés típusa miatt a csalások tekintetében nem jelent különösebb kockázatot. A Bizottság a munkát a szokásos eszközeinek, azaz az Éghajlatpolitikai Főigazgatóság éves gazdálkodási tervének az alkalmazásával irányítja és ellenőrzi.

A 2., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 15. és 16. sz. belső ellenőrzési szabvány különösen előtérbe kerül. Továbbá a Tanács 1605/2002/EK, Euratom rendeletében (a költségvetési rendelet) és végrehajtási szabályaiban foglalt alapelveket teljes körűen alkalmazzák.

A beszerzési eljárásokat az Éghajlatpolitikai Főigazgatóság pénzügyi folyamatai szabályozzák: a folyamat részben decentralizált, a pénzügyi kezdeményezésért és

ellenőrzésért felelős személyek az engedélyezésre jogosult tisztviselőtől függetlenül járnak el.

Egy belső ellenőrzési bizottság (ENVAC) szintén vizsgálja a nyertes ajánlattevő kiválasztására irányuló folyamatot és – egy véletlenszerűen kiválasztott minta, valamint a közbeszerzési szerződések kockázatalapú mintájának kombinációja alapján – ellenőrzi, hogy az engedélyezésre jogosult tisztviselő által jóváhagyott eljárások összhangban vannak-e a költségvetési rendeletben, valamint a végrehajtási szabályaiban foglalt előírásokkal.

Ezek az intézkedések túlmenően a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szintén meghatároznak olyan technikai iránymutatásokat, amelyek a 20. cikkben említett szakértői felülvizsgálatokat szabályozzák. Ezek az iránymutatások biztosítják, hogy a szakértői felülvizsgálatokat lefolytató személyek függetlenek legyenek és megfelelő képesítéssel rendelkezzenek.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete(i) és a költségvetés érintett kiadási tétele(i)

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Részvétel			
	Szám [Leírás.....]	Diff./nem diff. előirányzat(27)	EFTA-országokból ²⁸	tagjelölt országokból ²⁹	harmadik országokból	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének aa) pontja értelmében
2	07 12 01 (Az éghajlatváltozás elleni fellépéssel kapcsolatos uniós szakpolitikák és jogszabályok végrehajtása)	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
5	07 01 02 11 [Egyéb igazgatási kiadások]	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek – NEM

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Részvétel			
	Szám [Fejezet.....]	Diff./nem diff. előirányzat	EFTA-országokból	tagjelölt országokból	harmadik országokból	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének aa) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/NEM	IGEN/NE M	IGEN/NEM	IGEN/NEM

²⁷ Diff. = Differenciált előirányzatok / nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

²⁸ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás. .

²⁹ Tagjelölt országok és adott esetben a **nyugat-balkáni** potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

A JAVASLATOT A MEGLÉVŐ KÖLTSÉGVETÉS ALAPJÁN HAJTJÁK VÉGRE ÉS NEM LESZ HATÁSSAL A TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERETRE.

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete:	Szám	[2. fejezet]
--	-------------	--------------

Főigazgatóság: <Éghajlatpolitikai>			n. év ³⁰	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési tétel száma: 07 12 01	Kötelezettségvál lási előirányzatok	(1)	0,2540	1,6310	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
Bizonyos operatív programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ³¹										
Költségvetési tétel száma		(3)								
Az <Éghajlatpolitikai> Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok	Kötelezettségvál lási előirányzatok	= 1 + 1a + 3	0,2540	1,6310	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04

³⁰ Az n. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az n-re vonatkozó lehető legjobb becslés pillanatnyilag 2013.

³¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

ÖSSZESEN	Kifizetési előirányzatok	= 2 + 2 a + 3	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	0,2540	1,6310	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Kifizetési előirányzatok	(5)	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret <2>. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= 4 + 6	0,2540	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Kifizetési előirányzatok	= 5 + 6	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665

Amennyiben a javaslat/kezdemenyezés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	0,2540	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Kifizetési előirányzatok	(5)	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= 4 + 6	0,2540	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Kifizetési előirányzatok	= 5 + 6	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665

A többéves pénzügyi keret fejezete:	5	„Igazgatási kiadások”
--	----------	------------------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		n. év	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
Főigazgatóság: <Éghajlatpolitikai>									
	• Humánerőforrás	0,254	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	3,302
	• Egyéb igazgatási kiadások	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	1,925
<Éghajlatpolitikai> Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227

A többéves pénzügyi keret <5>. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		n. év ³²	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	0,783	2,414	2,414	2,414	2,414	2,414	2,414	15,267
	Kifizetési előirányzatok	0,783	2,039	2,414	2,414	2,414	2,414	2,414	14,892

³² Az n. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után új operatív előirányzatok felhasználását (a kezdeményezés a jelenlegi pénzügyi keret részét képezi).
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			n. év		n + 1. év		n + 2. év		n + 3. év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkal bővíthető						ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Teljesítések típusa 33	Teljesítés átlagos költsége	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma összesen	Összköltség
KONKRÉT CÉLKITŰZÉS Az éghajlatváltozás elleni fellépéssel kapcsolatos uniós szakpolitikák és jogszabályok végrehajtása (ABB-kód: 07 12)																		
- Teljesítés	Technikai segítségnyújtás	0,717	2	0,254	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	14	10,04
A konkrét célkitűzés részösszege			1	0,254	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	7	10,04
ÖSSZKÖLTSÉG			1	0,254	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	7	10,04

33

A teljesítések a szállítandó termékek és szolgáltatások (például a finanszírozott diákcserek száma, az épített utak hossza km-ben stb.).

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után adminisztratív előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi adminisztratív előirányzatok felhasználását vonja maga után: (a kezdeményezés a jelenlegi pénzügyi keret részét képezi).

Az igazgatási előirányzatokra irányuló igényeket a fellépés irányítására már odaítélt keretösszegeből kell fedezni és/vagy a főigazgatóságon belül kell átcsoportosítani; ezt adott esetben további keretösszeg egészítheti ki, amelyet odaítélhetnek az irányító főigazgatóságnak az éves elosztási eljárás keretén belül a költségvetési megszorítások függvényében.

millió EUR (három tizedesjegyre)

	n. év ³⁴	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			ÖSSZES EN
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humán erőforrás	0,254 ³⁵	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	3,302
Egyéb igazgatási kiadások	0,275 ³⁶	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	1,925
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE³⁷ nem tartozó előirányzatok								
Humán erőforrás	0	0	0	0	0	0	0	0
Egyéb igazgatási kiadások	0	0	0	0	0	0	0	0

³⁴ Az n. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

³⁵ Az ebbe a tételbe tartozó valamennyi éves összeg 0,127 millió EUR összeget tartalmaz, amely a (javaslat alapján hatályon kívül helyezendő) 280/2004/EK határozat végrehajtásával foglalkozó személyzet költsége.

³⁶ Az ebbe a tételbe tartozó éves összegek a (javaslat alapján hatályon kívül helyezendő) 280/2004/EK határozat végrehajtásával összefüggő jelenlegi költségeknek felelnek meg.

³⁷ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE nem tartozó előirányzatok részösszege	0	0	0	0	0	0	0	0
ÖSSZESEN	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi jelenleg hozzárendelt humánerőforrások felhasználását vonja maga után:

A becslést egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjegyre) kell kifejezni

		n. év	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető	
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselői és ideiglenes alkalmazotti álláshelyek)							
07 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőkön)		254 000 ³⁸	508 000	508 000	508 000	508 000	508 000
XX 01 01 02 (küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső személyi állomány (teljes munkaidős egyenértékben kifejezve) ³⁹							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE a teljes keretből)							
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA és SNE a küldöttségeknél)							
XX 01 04 yy ⁴⁰	- a központban ⁴¹						
	- küldöttségeknél						
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – közvetett kutatásban)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – közvetlen kutatásban)							
Egyéb költségvetési tételek (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN		254 000	508 000	508 000	508 000	508 000	508 000

XX az érintett politikai terület vagy költségvetési tétel.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

³⁸ Az ebbe a tételbe tartozó valamennyi éves összeg 0,127 millió EUR összeget tartalmaz, amely a (javaslat alapján hatályon kívül helyezendő) 280/2004/EK határozat végrehajtásával foglalkozó személyzet költsége.

³⁹ AC = szerződéses alkalmazott; INT = átmeneti alkalmazott; JED = küldöttségi pályakezdő szakértő; LA = helyi alkalmazott; SNE = nemzeti szakértő.

⁴⁰ Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre részleges felső határérték vonatkozik (korábban: „BA” sorok).

⁴¹ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében.

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A bizottsági követelmények végrehajtására szolgáló fellépések (például tagállami jelentések felülvizsgálata, elemzések készítése, a végrehajtás nyomon követése).
Külső személyzet	

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt a többéves pénzügyi keret alkalmazandó fejezetének átdolgozása szükséges.

Fejtse ki, miként kell átdolgozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

.....

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára⁴².

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

.....

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban:

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdemenyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

Előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	n. év	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁴² Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek a bevételre gyakorolt pénzügyi hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást;
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást.

millió EUR (három tizedesjegyig)

Költségvetési tétel:	bevételei	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁴³					a táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető
			n. év	n + 1. év	n + 2. év	n + 3. év		
... jogcímcsoport								

Az egyéb célhoz kötött bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

....

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás kiszámításának módszerét.

....

⁴³

A hagyományos saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-os beszédési költségekkel csökkentett bruttó összegeket kell megadni.